

Σχολική... πασαρέλα!

Αν κρυφακούσεις τις συνομιλίες των συμμαθητών μας το διάλειμμα αλλά ακόμα και την ώρα του μαθήματος θα ακούσεις να συζητούν για τα ρούχα, τα παπούτσια και τα κινητά τους. Ο λόγος φυσικά περί σχολικής μόδας, το «in» θέμα της εφηβείας. Πώς αντιδρούν οι καθηγητές και οι γονείς.

ΣΕΛ. 2

Φεστιβάλ... χοληστερόλης

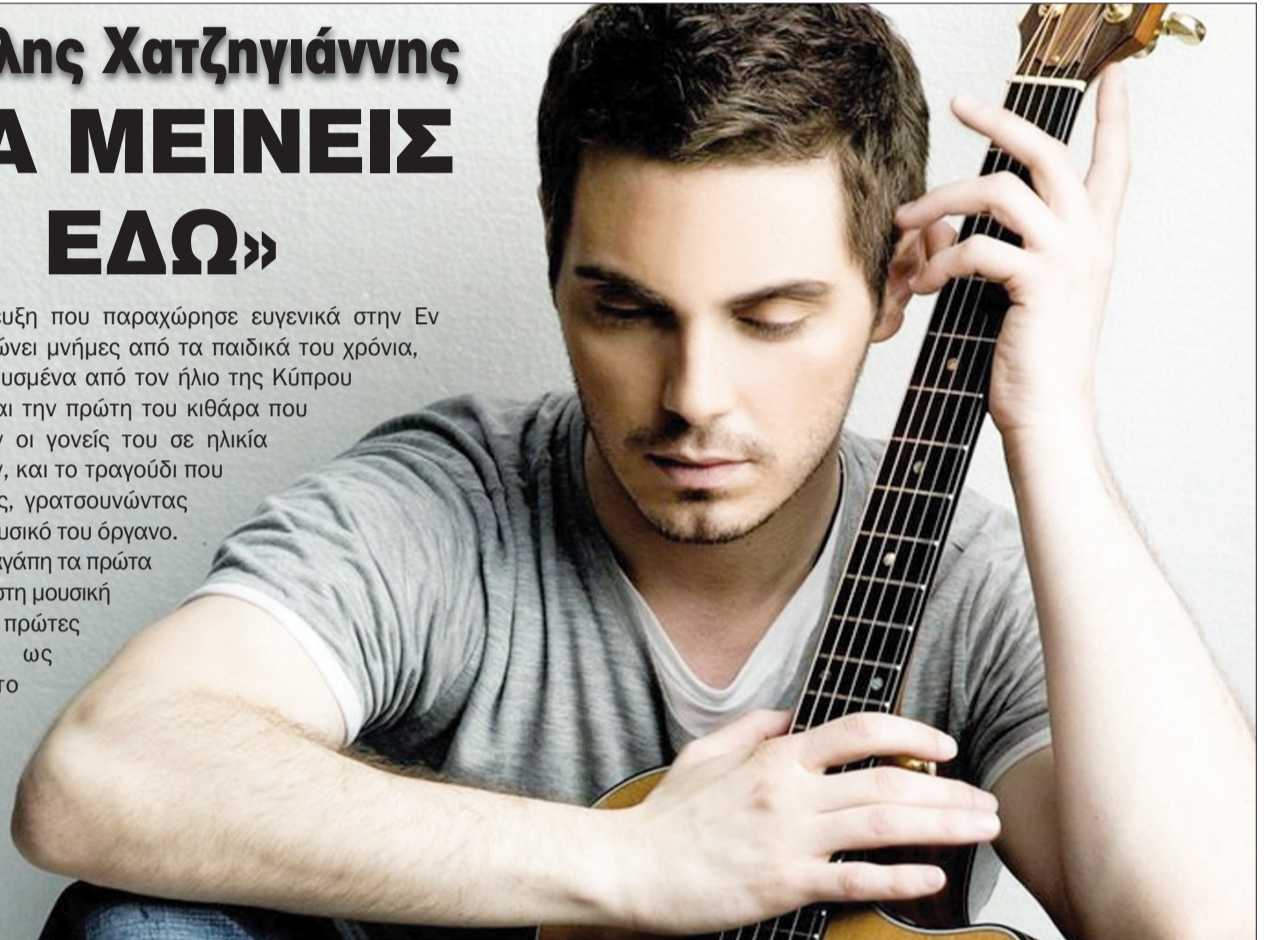
Σε θέση μάχης το σάντουιτς της μαμάς με το έτοιμο σνακ του κυλικείου. Από τη μια οι μαμάδες που καθημερινά επιστρατεύουν όλες τις τεχνικές τους, για να φτιάξουν το κολατσιό των παιδιών τους για το σχολείο και από την άλλη το κυλικείο και οι φούρνοι με τα λαχταριστά σνακ που κάνουν τη ζημιά! Ζημιά και στην υγεία μας και στην τσέπη μας!

ΣΕΛ. 3

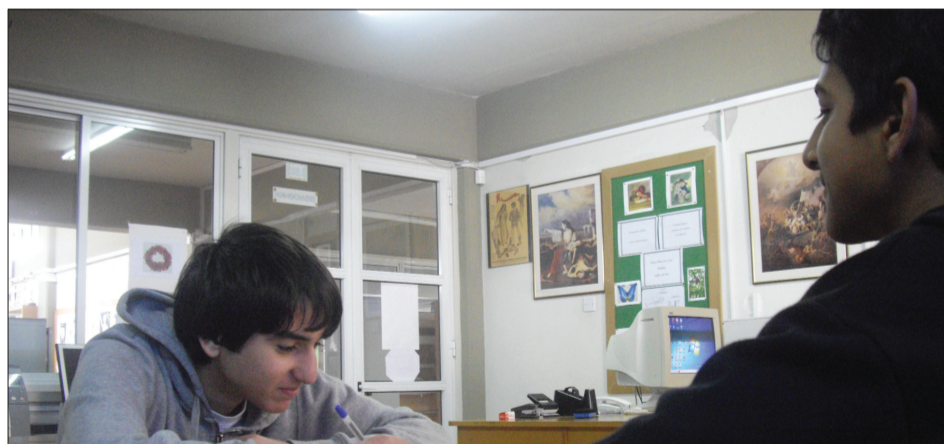
Μιχάλης Χατζηγιάννης «ΝΑ ΜΕΙΝΕΙΣ ΕΔΩ»

Στη συνέντευξη που παραχώρησε ευγενικά στην Εν Πλω, ξεδιπλώνει μνήμες από τα παιδικά του χρόνια, που ήταν λουσμένα από τον ήλιο της Κύπρου μας. Θυμάται την πρώτη του κιθάρα που του χάρισαν οι γονείς του σε ηλικία μόλις 6 ετών, και το τραγούδι που έμαθε μόνος, γρατσουνώντας το πρώτο μουσικό του όργανο. Θυμάται με αγάπη τα πρώτα του βήματα στη μουσική και μαζί τις πρώτες σκανταλιές ως έφηβος, στο πατρικό του σπίτι.

ΣΕΛ. 8-9

Η προσφυγιά δεν έχει εθνικότητα

Ο Α. κάνει τη δική του κατάθεση ψυχής

Σε αρκετές χώρες η συστηματική παραβίαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και γενικότερα οι καταπιεστικές πολιτικές συνεχίζουν να εξαναγκάζουν ανθρώπους να εγκαταλείψουν την πατρίδα τους, για να διασώσουν τη ζωή και την αξιοπρέπειά τους. Ο Α., μαθητής του σχολείου μας, μοιράζεται σκέψεις και συναισθήματα για τη μακρινή του πατρίδα, το Ιράν.

ΣΕΛ. 4

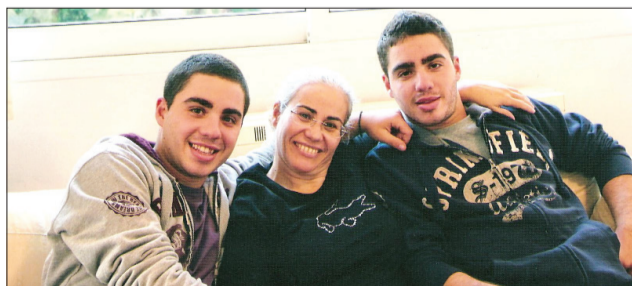
ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Έτοιμη για την Προεδρία η Έγκωμη!

Ο νεοεκλεγείς Δήμαρχος Έγκωμης, Ζαχαρίας Κυριάκου, μας αναλύει τη δράση που ανέλαβε από την πρώτη στιγμή της ανακήρυξής του στη θέση του Δημάρχου και τις ενέργειες στις οποίες έχει προβεί ο Δήμος Έγκωμης, εν όψει της ανάληψης της Ευρωπαϊκής Προεδρίας το Β' εξάμηνο του 2012.

ΣΕΛ. 5

ΠΟΠΗ ΝΕΟΦΥΤΙΔΟΥ-ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

Χρίστος - Μίλτος: Μια καρδιά, δύο σώματα

Η ακλόνητή της πίστη καθώς και η υποχρέωση που αισθάνεται να μείνει δυνατή για τα δύο χαμόγελα των παιδιών της, την κρατάει όρθια να ανεβαίνει το Γολγοθά της. Άνοιξε το σπίτι και την καρδιά της στην Εν Πλω.

ΣΕΛ. 11

IVAN JOVANOVIC

«Είμαι ευτυχισμένος ως προπονητής του ΑΠΟΕΛ»

Το μυστικό πίσω από την πρωτόγνωρη για τα κυπριακά δεδομένα επιτυχία του ΑΠΟΕΛ, αναλύει αποκλειστικά για την εφημερίδα μας, ο προπονητής του Ιβάν Γιοβάνοβιτς.

ΣΕΛ. 6

Σημείωμα Συντακτικής Ομάδας

Άρωμα Δημοσιογραφίας

Η «Εν Πλω» σε ένα ακόμα ταξίδι της! Έμπειρη πια στον τέταρτο χρόνο συνεχίζει να μας προσφέρει ανεπανάληπτες εμπειρίες και να μας δείχνει το δρόμο για τον δημόσιο διάλογο. Αυτό σαν απάντηση στους επικριτές μας που πιστεύουν ότι οι σημερινοί νέοι δεν ενδιαφέρονται για τίποτα. Πήραμε κασετοφωνάκια και φωτογραφικές, γονατίσαμε στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και νιώσαμε μικροί δημοσιογράφοι. Γράψαμε τις απόψεις μας για όσα μας ενοχλούν και θέλουμε να αλλάξουμε, κάναμε ενδοσχολικά ρεπορτάζ, χαρήκαμε με όσα δημιουργήσαμε και θα θέλαμε να τα μοιραστούμε μαζί σας. Στις σελίδες μας θα απολαύσετε τον Μιχάλη Χατζηγιάννη, που επιτέλους φέτος τον πετύχαμε! Τον εντόπισαν οι φετινές δαιμόνιες ρεπόρτερ μας και τον έκαναν να εξομολογηθεί, από καρδιάς. Θα συγκινηθείτε με την κατάθεση ψυχής της μητέρας των διδύμων στο Μαρί, θα μάθετε το μυστικό της επιτυχίας της ομάδας του Ιβάν Γιοβάνοβιτς.

Στην «Εν Πλω» έκδοσή μας τέλος, θα σχολιάσουμε τα τηλεοπτικά δρώμενα, τη σχολική μόδα, τις σοκαριστικές διατροφικές συνήθειες των συμμαθητών μας και θα αλιεύσουμε μαργαριτάρια δικής μας παραγωγής!

Καλή σας περιήγηση στις στήλες της εφημερίδας μας!

ΕΝ ΠΛΩ

ΤΕΤΡΑΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΤΣΑΣ

Υπεύθυνος - Ιδιοκτήτης:

Ζωή Μαυρογένους-Καρνάρου

Υπεύθυνες Ύλης:

Ελένη Σολωμού, Β.Δ.
Έφη Δρουσιώτου, Β.Δ.

Υπεύθυνες Έκδοσης:

Ιωάννα Πισσαρίδου-Λάζου
Μαρίνα Ευριπίδου

Συντακτική Επιτροπή:

Κωνσταντίνος Γιαλλουρίδης, Γ1

Χρυσάνα Χρυσάνθου, Γ1

Αφροδίτη Γρηγορίου, Γ3

Λυγία Ιωάννου, Γ4

Γιώργος Αχιλλέως, Γ7

Έλενα Χατζηχαράλαμπος, Γ7

Μαρία Παπαμιχαήλ, Γ7

Άντρα Παναγιώτου, Β1

Μαρία-Μικαέλα Κωνσταντίνου, Β1

Έλενα Παχουλίδου, Β3

Φοίβη Δημοσθένους, Β3

Σαλώμη Κατσιολούδη, Β3

Μάρω Χατζηχριστοδούλου, Β4

Ανθή Αλεξάνδρου, Β4

Χριστόφορος Σεραφείμ, Α6

Κωνσταντίνος Βασιλείου, Α6

Φωτογραφίες:

Μαθητές της συντακτικής και συγγραφικής ομάδας.

Η παρούσα έκδοση είναι μια χορηγία του Συνδέσμου Γονέων του Γυμνασίου Μακεδονίτσας.

Computer-a-kid-e-s

Αυτό το κείμενο είναι αφιερωμένο στους μαθητές και μαθήτριες που λατρεύουν τα computers και ειδικότερα στο μεγάλο, αλλά και στο μικρότερό μου αδελφό, οι οποίοι έχουν ταυτίσει την ύπαρξή τους με αυτά!

Ένα computer ή laptop, είναι, θα έλεγε κανείς, φυσική προέκταση των μαθητών. Τα παιδιά σήμερα έχουν οπωσδήποτε μια τουλάχιστον ηλεκτρονική συσκευή την οποία χρησιμοποιούν συνεχώς, λες και αν την αφήσουν για ένα μικρό χρονικό διάστημα, θα βγάλει πόδια και θα φύγει. Κάποιοι, αποχωρίζονται το laptop, μόνο όταν βρίσκονται στο σχολείο ή στα φροντιστήρια κι αυτό τους φαίνεται ως μεγάλη απώλεια!!! Νιώθουν πως χάνουν το μισό εαυτό κι αυτό είναι ένδειξη ότι έχουν πάθει μεγάλη εξάρτηση...

Το internet παρέχει στους μαθητές τη δυνατότητα, ανά πάσα στιγμή να επικοινωνούν με φίλους τους, αλλά και με εχθρούς. Η επικοινωνία είναι άμεση σε όποιο μέρος του κόσμου κι αν βρίσκονται, και το πιο σημαντικό, χωρίς να χρεώνουν τη μαμά και τον μπαμπά με υπέρογκα ποσά. Διότι με την περίοδο οικονομικής κρίσης που διανύουμε και με δεδομένο τους δύσκολους καιρούς που θα ακολουθήσουν, ο παρώνοντας «οικονομία» είναι πολύ σημαντικός.

Στις κρύες και βροχερές μέρες ή τις μέρες που υπάρχει καύσωνας, το laptop κρατά συντροφιά στους μαθητές, οι οποίοι μπορούν να παί-

ζουν παιχνίδια με γνωστούς ή αγνώστους, από όλες τις χώρες του κόσμου. Επιπλέον, μπορούν να ενημερώνονται για ό,τι καινούριο κυκλοφορεί στις αγορές, όπως ρούχα, παπούτσια, παιχνίδια, να «κατεβάζουν» τα αγαπημένα τους τραγούδια, ταινίες και φυσικά ηλεκτρονικά παιχνίδια, καθώς επίσης να έχουν άμεση πρόσβαση σε πληροφορίες που αφορούν σε συσκευές και κινητά τηλέφωνα που πρόκειται να κυκλοφορήσουν στο εγγύς μέλλον. (Ε, να μην είμαστε και πολύ «πίσω» από την Αμερική, σε σχέση με την τεχνολογία...). Ακόμα, μπορούν να προετοιμάζουν εργασίες και μελέτες, αφού πατώντας μερικά πλήκτρα έρχονται μπροστά τους αναριθμητες

πληροφορίες, γύρω απ' το θέμα που τους ενδιαφέρει...

Τόσα και τόσα μπορούν να σου αραδιάσουν οι Computerakides ως επιχειρήματα υπέρ της χρήσης του computer. Πρέπει, όμως, να μη ξεχνάμε ότι υπάρχει πάντα και ο αντίποδας, η άλλη όψη του νομίσματος. Πολλές μελέτες έδειξαν πως όσοι χρησιμοποιούν τα computers επί καθημερινής βάσεως, για πάνω από 6 ώρες την ημέρα, αποκτούν μυωπία και έτσι χρειάζονται γυαλιά (Το ακούτε αδελφάκια; Τυχαίο; Δεν νομίζω!!!).

Επίσης, η πολύωρη χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή «αποβλακώνει» το χρήστη και του προσδίδει «το βλέμμα της αγελάδας», όπως

Η πολύωρη χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή «αποβλακώνει» και προσδίδει το «βλέμμα της αγελάδας».

λέει και η μητέρα μου, δηλαδή ένα βλέμμα απλάνες που σε παραπέμπει στο άγνωστο σύμπαν... Ακόμα, οι περισσότεροι Computerakides, τείνουν να έχουν πλεόνασμα βάρους, μια που συνέχεια κάθονται μπροστά από μια οθόνη και δεν ασκούν το σώμα τους. Δεν είχαν άδικο οι αρχαίοι που έλεγαν το ρητό «νους υγιής εν σώματι υγιεί».

Τέλος, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε το ηλεκτρονικό έγκλημα, που παίρνει σιγά - σιγά όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις και που δυστυχώς οι χρήστες των ηλεκτρονικών υπολογιστών δεν μπορούν, εύκολα, να προστατεύσουν τον εαυτό τους, όσα «κόλπα» κι αν γνωρίζουν και χρησιμοποιούν.

Τι να κάνουμε, είτε το θέλουμε είτε όχι, τα laptops και τα computers είναι πλέον μέρος της καθημερινής μας ζωής... Έτσι, βλέπω το μικρότερό μου αδελφό να ξενυκτά πάνω απ' το laptop ή ακόμα χειρότερα να κοιμάται αγκαλιά μαζί του, ακούγοντας τα αγαπημένα του τραγούδια με τ' ακουστικά! Μου φαίνεται τόσο παράξενο, που νομίζω πως τα laptops απέκτησαν φωνή και όλα μαζί, επιτακτικά, μας λένε: «Όταν θα πας διακοπές, πάρε με μαζί σου... και βάλε με στο κρεβάτι σου, να κοιμηθώ μαζί σου...»

Άντρα Παναγιώτου, Β1

Σχολική... πασαρέλα!

«Είδες τα καινούρια μου παπούτσια; Τα κορδόνια τα πρόσεξες;», «Μπα, καινούρια γυαλιά;», «Από πού αγόρασες αυτό το trendy μπλουζάκι;», «Τα βραχιολάκια που φοράς είναι υπέροχα!», «Τι ωραίο κινητό και πρέπει να είναι και πανάκριβο!». Αν κρυφακούσεις συνομιλίες των συμμαθητών μας το διάλειμμα, αλλά ακόμα και την ώρα του μαθήματος, αυτά θα ακούσεις να συζητούν. Ο λόγος περί σχολικής μόδας και ο μήνας έχει εννιά! Οι γονείς από τη μια τρέχουν πανικόβλητοι να προλάβουν μήπως και εξαντληθεί το συγκεκριμένο παπούτσι και πέσει σε κατάθλιψη το καμάρι τους και από την άλλη οι καθηγητές τρέχουν να συμμαζέψουν τα ασυμμάζευτα, πολύχρωμα κασκόλ και σκούφους, σκουλαρίκια από τη μύτη, βραχιόλια και αλυσίδες! Ξεχάσαμε να προσθέσουμε και τα τηλεφωνήματα που πέφτουν στους γονείς μας για τα μακριά μαλλιά των αγοριών τους, τα βαμμένα ηλεκτρικά νύχια των κοριτσιών, τις ανταύγειες στα μαλλιά τους και τις παρατηρήσεις για τα παν-

τελόνια των αγοριών που τους πέφτουν, δήθεν κατά λάθος, ώστε να φανεί το ακριβό με κινούμενα σχέδια εσώρουχό τους!

Ο κάθε trendy μαθητής που σέβεται τον εαυτό του, θα σηκωθεί το πρωί από το κρεβάτι και προτεραιότητά του θα είναι η εμφάνιση, αφού ξέρει ότι θα περπατήσει το διάλειμμα στη σχολική... πασαρέλα. Δεν τον ενδιαφέρει αν χάσει το λεωφορείο ή την πρώτη ώρα, αρκεί μόνο να είναι καλοντυμένος και να τραβάει την προσοχή... Μια έκφραση «κλισέ» που την ακούει κανείς παντού στο σχολείο είναι: «HELLO, προτεραιότητα έχει η εμφάνιση, μην είστε παράλογοι!»

Οι φόρμες είναι πάντοτε μάρκας και η τσάντα στον ένα ώμο ή μέχρι το πόδι... Το καλύτερο θέμα μέσα στο σχολικό χώρο είναι οι «καλωδιωμένοι». Έχοντας τα ακουστικά στα αυτιά τους και τα κινητά τους τηλέφωνα στο χέρι, ο κόσμος να χαλάει, αυτοί στην κοσμάρια τους, δεν θα πάρουν χαμπάρι! Οι

καθηγητές, όπως αναφέραμε και πριν, διαμαρτύρονται για την απρεπή εμφάνιση, αλλά ποιος τους ακούει αυτούς τώρα; Ποιος νοιάζεται; Εξάλλου, τι ξέρουν αυτοί από μόδα; Αν δεν έχεις αθλητικά παπούτσια με αέρα που σε ψηλώνουν 5 πόντους δεν ανήκεις στο club των μοδάτων. Και πώς μπορείς να ξεχάσεις να φορέσεις το κολιέ με την μπίλια ή τα αμέτρητα βραχιόλια που καλύπτουν όλο το χέρι σου; Και η ολοκληρωμένη εμφάνιση συμπληρώνεται με τα βαμμένα νύχια, που ριψοκινδυνεύουν, βάφοντας τα με φανταχτερά χρώματα και glitter. Ε, μας αρέσει να ζούμε επικίνδυνα, αλλά μοντέρνα!

Δεν είναι όμως πάντα η μόδα τόσο κακή. Συμφωνείτε; Αν εξαιρέσουμε από τη μια το οικονομικό θέμα που καίει αυτό τον καιρό τους γονείς μας και από την άλλη το ότι μεγαλώνουμε με ταχύτητα φωτός...

Φοίβη Δημοσθένους, Β3
Έλενα Παχουλίδου, Β3

Οδηγός καταπολέμησης του άγχους

Είναι Σάββατο πρωί κι εγώ «κλεισμένη» στο γραφείο μου προσπαθώ να διαβάσω τα μαθήματά μου. Μόλις έχω τελειώσει τα Ελληνικά και ετοιμάζομαι να ανοίξω τα βιβλία της Ιστορίας. Μήνυμα στο κινητό. Είναι οι συμμαθητές μου και ρωτούν αν θα βρεθούμε το απόγευμα. Δεν προλαβαίνω να απαντήσω και χτυπά το τηλέφωνο.

Μια φίλη μου, τρελαμένη από άγχος, ρωτά πανικόβλητη για την ύλη του διαγωνίσματος της Τετάρτης, στα Αρχαία. ΠΑΝΙΚΟΣ!!! Για δύο, περίπου, ώρες προσπαθούσα να της λύσω αναλυτικά όλες τις απορίες και να την καθησυχάσω για το διαγώνισμα, λέγοντάς της πως τα διαγώνισμα της κυρίας τάδε, δεν είναι ιδιαίτερα δύσκολα και η ύλη μας είναι σχετικά λίγη. Νομίζω, πως πρέπει τελικά να τα κατάφερα, αφού η φωνή της ακουγόταν πιο ήρεμη και πιο κεφάτη από πριν.

Ωραία... Πίσω στο διάβασμα!!! Προσπαθώ να απαντήσω τις ερωτήσεις στην Ιστορία, αλλά δεν τα καταφέρνω. Το μυαλό μου είναι κολλημένο στις ανησυχίες της συμμαθήτριάς μου. Μήπως έχει δίκαιο; Μήπως δεν είμαι καλά προετοιμασμένη; Κι αν είναι δύσκολο το διαγώνισμα; Αυτά τα ερωτήματα με κυριεύαν και δεν ήμουν σίγουρη για 'μένα. Το μόνο που ήξερα εκείνη τη στιγμή, είναι ότι το άγχος και οι ανησυχίες της φίλης μου έγιναν και δικές μου.

Πόσο εύκολα μεταδίδεται το άγχος! Τη μια στιγμή είσαι ήρεμος και ανέμελος και την άλλη, ακούς τις ανησυχίες των γύρω σου και στο τέλος παύεις να νιώθεις σίγουρος για τον εαυτό σου. Αρχίζει το σφιγμένο στομάχι και ο κρύος ιδρώτας να τρέχει!

Βέβαια, για να λέμε και του στραβού το δίκαιο,

το άγχος στη σωστή δόση του, είναι ωφέλιμο για τον άνθρωπο, αφού τον βοηθά να αποδώσει στο μέγιστο των δυνατοτήτων του. Σκεφτείτε τους ηθοποιούς πριν από μια πρεμιέρα, ή τους τραγουδιστές πριν ανεβούν στη σκηνή, ή ακόμα τους αθλητές πριν από αγώνες. Αν τους ρωτήσετε, όσο καταξιωμένοι κι αν είναι στο χώρο τους, όσο έμπειροι κι αν είναι, θα πούνε πως πάντα υπάρχει λίγο άγχος, το οποίο μετατρέπεται, αργότερα, σε θετική ενέργεια και δημιουργικότητα!

Παρόλ' αυτά, πρέπει να προσέχουμε από το υπερβολικό άγχος, διότι προκαλεί πολλά προβλήματα. Μην ανησυχείτε, όμως, καθόλου... Όπως κάθε αρρώστια έχει το δικό της φάρμακο, έτσι και το άγχος. Μόνο που το «φάρμακο» του άγχους δεν αγοράζεται από φαρμακεία ή καταστήματα. Το αγοράζεις με πολλές θυσίες και λέγεται «καλός φίλος» ή «καλός γονέας-σύμβουλος». Επίσης κάτι αγχολυτικό είναι το συστηματικό διάβασμα! Μόνο έτσι θα προλαβαίνουμε την ύλη των διαγωνισμάτων και θα πάψουμε να αγχωνόμαστε.

Κατά τη γνώμη μου, η πιο δύσκολη μορφή άγχους, είναι αυτή που προέρχεται από την τελειομανία ή τη χαμηλή αυτοεκτίμηση του ατόμου. Ο μαθητής, στην περίπτωση αυτή, παρόλο που είναι διαβασμένος, νιώθει πως δε θα τα καταφέρει, με αποτέλεσμα να πιέζει τον εαυτό του να πιστέψει πως θα αποτύχει και τελικά όντως αποτυγχάνει. Πρέπει να μάθουμε να είμαστε ευχαριστημένοι με τον εαυτό και τα αποτελέσματά μας, όποια κι αν είναι αυτά. Ακόμα, πρέπει να πιστεύουμε στις δυνατότητές μας και να έχουμε θετική ενέργεια, σε ό,τι κι αν κάνουμε. Έτσι, χάνεται το περισσότερο, ανεπιθύμητο και περιττό άγχος.

Η ζωή μας θα γίνει πιο χαρούμενη και κεφάτη, αν αποφύγουμε το άγχος και πιστέψουμε στον εαυτό και στις δυνατότητές μας. Με αυτό τον τρόπο, θα αποδώσουμε καλύτερα και στα διαγώνισμα! Γι' αυτό, όταν κοντεύει διαγώνισμα, προγραμματίστε την ώρα μελέτης, διαβάστε καλά τις σημειώσεις σας, δώστε τον καλύτερό σας εαυτό και θα το δείτε, θα βγαίνετε πάντα ΚΕΡΔΙΣΜΕΝΟΙ!!! ΚΑΛΕΣ ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ!!!

Μυρτώ Σκουρίδου, Γ7
Αντρεα Παναγιώτου, Β1
Χρίστια Πελαβά, Β6

Σε θέση μάχης το σάντουιτς της μαμάς με το έτοιμο σνακ του κυλικείου. Από τη μια οι μαμάδες που καθημερινά επιστρατεύουν όλες τις τεχνικές τους, για να φτιάξουν το κολατσιό των παιδιών τους για το σχολείο και από την άλλη το κυλικείο και οι φούρνοι με τα λαχταριστά σνακ που κάνουν τη ζημιά! Ζημιά και στην υγεία μας και στην τσέπη μας! Το θέμα αυτό μας προβλημάτισε και αποφασίσαμε να το ερευνήσουμε και να σας παρουσιάσουμε τα αποτελέσματα, τα οποία δεν σας κρύβουμε, είναι αποκαρδιωτικά!

Σύμφωνα με την έρευνά μας, το 75% των μαθητών καταναλώνουν καθημερινά διάφορα σνακ από το κυλικείο του σχολείου και τους φούρνους, ενώ μόλις το 25% φέρνει πρόγευμα από το σπίτι. Το 30% των μαθητών που προτιμούν τα σνακ του κυλικείου αγοράζουν λουκανικόπιτα (αν και δε διαθέτει το κυλικείο μας, το καλό το παλικάρι ξέρει κι άλλο μονοπάτι...). Το 20% αγοράζουν πίτσα, το 15% σάντουιτς διαφόρων ειδών και το 10% προτιμούν χαλλουμωτή, τυρόπιτα, και ταχινόπιτα! Τα περισσότερα από τα παραπάνω σνακ είναι φτιαγμένα από σφολιάτα, ένα υλικό πολύ ανθυγιεινό. Έτσι εξηγείται και η εμφάνιση χοληστερόλης από πολύ νωρίς στα παιδιά.

Ρωτήσαμε γιατί δεν προτιμούν το σάντουιτς της μαμάς τους και οι περισσότεροι μας απάντησαν ότι τα έτοι-

μα σνακ είναι πιο νόστιμα και ελκυστικά. Άλλοι πάλι μας απάντησαν ότι η μαμά τους δεν βρίσκει χρόνο να τους ετοιμάσει κάτι σπιτικό και έτσι καταλήγουν στα έτοιμα. Μια υπολογίσιμη μερίδα μαθητών μας απάντησε ότι φέρνουν και από το σπίτι, αλλά στην πορεία το

πετάνε και αγοράζουν κάτι από το κυλικείο! Έτσι εξηγείται και το καθημερινό θέαμα: ολόκληρα σάντουιτς πεταμένα στους καλάθους του σχολείου μας και κάποτε στα κιβώτια για την ανακύκλωση που έχουμε στις τάξεις μας! (Αυτό είναι μια άλλη πονεμένη ιστο-

ρία...) Τι πρέπει να γίνει, ώστε οι συμμαθητές μας να καταλάβουν την αξία της υγιεινής διατροφής και του σπιτικού φαγητού; Το μόνο που έχουμε να πούμε προς το παρόν είναι το διαχρονικό «Νους υγιής εν σώματι υγιεί». Οι πρό-

γονοί μας αναγνώριζαν τη σχέση μεταξύ σωματικής και ψυχικής υγείας, καθώς και την άμεση σχέση διατροφής και υγείας. Μήπως, τελικά, εμείς είμαστε ανεπίδεκτοι μαθησέως;

Έλενα Παχουλίδου, Β3
Φοίβη Δημοσθένους, Β3

Φεστιβάλ... χοληστερόλης

ΕΡΕΥΝΑ ΣΟΚ!!

Η Οδύσσεια της προσφυγιάς

Ο Α., μαθητής του σχολείου μας, γεννήθηκε εδώ στο νησί μας, αλλά η πατρίδα του είναι πολύ μακριά. Το Ιράν του φαντάζει πολύ παράξενα, γιατί μόνο με τη σκέψη μπορεί να «δει» πώς είναι η πατρίδα του. Σε αρκετές χώρες η συστηματική παραβίαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και γενικότερα οι καταπιεστικές πολιτικές συνεχίζουν να εξαναγκάζουν ανθρώπους να εγκαταλείπουν την πατρίδα τους, για να διασώσουν τη ζωή και την αξιοπρέπειά τους.

Ο πατέρας του έφθασε στην Κύπρο το 1997, με την πρώτη απευθείας πτήση που έφευγε από το Ιράν. Κινδύνευε η ζωή του και έπρεπε να γλυτώσει! Και το έγκλημά του; Φόρεσε γραβάτα και ξυρίστηκε! Όπως μας εξήγησε, το ντύσιμο για τους άνδρες και για τις γυναίκες καθορίζεται από το νόμο στο Ιράν. Οι Αρχές της χώρας κάνουν τα αδύνατα δυνατά να μειώσουν την επιρροή της Δύσης και να προωθήσουν τον παραδοσιακό τους ενδυματολογικό κώδικα. Οι επίσημοι της Ισλαμικής Δημοκρατίας δεν επιτρέπεται να φοράνε γραβάτα, το ίδιο και ο πατέρας του που εργαζόταν ως αεροσυνοδός στις Ιρανικές Αερογραμμές. Τον καταδίκασαν σε φυλάκιση τριών μηνών, κατηγορώντας τον και για αντικαθεστωπική δράση αλλά δεν έμειναν μέχρι εκεί. Όταν αποφυλακίστηκε, δεχόταν απειλές για τη ζωή του και για να γλυτώσει, έφυγε κρυφά, με τη βοήθεια ενός φίλου του, από την πίσω πόρτα του αεροδρομίου, χωρίς να αφήσει ούτε ένα σημείωμα στους δικούς του!

Ο Α., ο οποίος μεγάλωσε στην Κύπρο, θεωρεί αδιανόητο αυτό που συνέβη στον πατέρα του, το οποίο τον οδήγησε στην προσφυγιά χωρίς επιστροφή και ελπίδα! Πώς γίνεται δύο πατρίδες

να είναι τόσο διαφορετικές; Με τη σημερινή κυβέρνηση είναι αδύνατο η οικογένειά του να μεταβεί στη χώρα του, έστω και για επίσκεψη. Θεωρούνται αντιφρονούντες και αντιστασιακοί. Αυτό σημαίνει φυλάκιση, βασανιστήρια και θάνατο. Είναι άδικο, γιατί όπως εξομολογήθηκε ο Α., στην Κύπρο δεν έχει άλλους συγγενείς. Νιώθει μόνος, χωρίς ρίζες, καθώς και η μητέρα του είναι Ιρανή.

Η μητέρα του, όπως μας ανέφερε, έφυγε από το Ιράν και ήρθε στην Κύπρο για σπουδές και

από τότε δεν ξαναγύρισε πίσω! Της άρεσε πάρα πολύ ο τρόπος ζωής και η ελευθερία που είχε στο νησί μας. Καμία σχέση με τη ζωή που είχε σαν γυναίκα στο Ιράν. Συγκεκριμένα, όταν βρισκόταν στην πατρίδα της δούλευε ως λογίστρια σε μια εταιρεία, στην οποία τα αφεντικά έλεγχαν το τι φορούσαν οι υπάλληλοι. Μάλιστα, αυτό που έκανε εντύπωση στον Α. είναι ότι ακόμα και Ιρανοί αστυνομικοί περνούσαν και έκαναν έλεγχο. Το ίδιο συνέβαινε και μέσα στους δρό-

μους. Η κατάσταση μέχρι σήμερα είναι η ίδια, και πολλές φορές γυναίκες πέφτουν θύματα ξυλοδαρμού και κακοποίησης, όταν δεν ντύνονται και δεν συμπεριφέρονται όπως ορίζει ο νόμος! Στο στόχαστρο της Ιρανικής Αστυνομίας μπήκαν και οι «κούκλες» στις βιτρίνες των καταστημάτων ρούχων, οι οποίες θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να φορούν μαντίλα (χιτζάμπ) και να μην αποκαλύπτουν τις «καμπύλες» τους. Επίσης, στο πλαίσιο της «αντι-δυτικής» εκστρατείας, απαγορεύεται οι ανδρικές κούκλες να φορούν γραβάτες και παπιγιόν! Εξωπραγματικά φαίνονται όλα αυτά στον Α. που μεγαλώνει στην Κύπρο. Παρόλα αυτά ο ίδιος με πόνο ψυχής μας είπε ότι θέλει πάρα πολύ να επισκεφθεί την πατρίδα του, να γνωρίσει τον τόπο, όπου μεγάλωσαν οι γονείς του, να δει τους συγγενείς, τους παππούδες και τις γιαγιάδες του. Να δει με τα μάτια του αυτό που πραγματικά συμβαίνει εκεί και τότε να βγάλει τα δικά του συμπεράσματα.

Σήμερα ζει στην Κύπρο με τον τίτλο «πολιτικός πρόσφυγας». Είναι υπό την προστασία της Κυπριακής Δημοκρατίας, η οποία οφείλει να παρέχει ενισχυμένη προστασία στα πλαίσια του νόμου περί ασύλου και προσφύγων. Μας τόνισε όμως ότι δεν τα βρήκαν όλα ρόδινα και κυρίως ο πατέρας του όταν έφθασε σαν κυνηγημένος στην Κύπρο. Οι αρχές ήταν αρχικά προκατειλημμένες και καχύποπτες σε θέματα παροχής πολιτικού ασύλου. Στην πορεία όμως, όλα πήραν το δρόμο τους και η Κυπριακή Δημοκρατία έκανε το καθήκον της.

Ο Α. ζει όπως τόνισε, μέσα στην αβεβαιότητα και η σκέψη του ταξιδεύει μακριά...

Κωνσταντίνος Γιαλλουρίδης, Γ1
Αντώνης Τηλεμάχου, Γ4

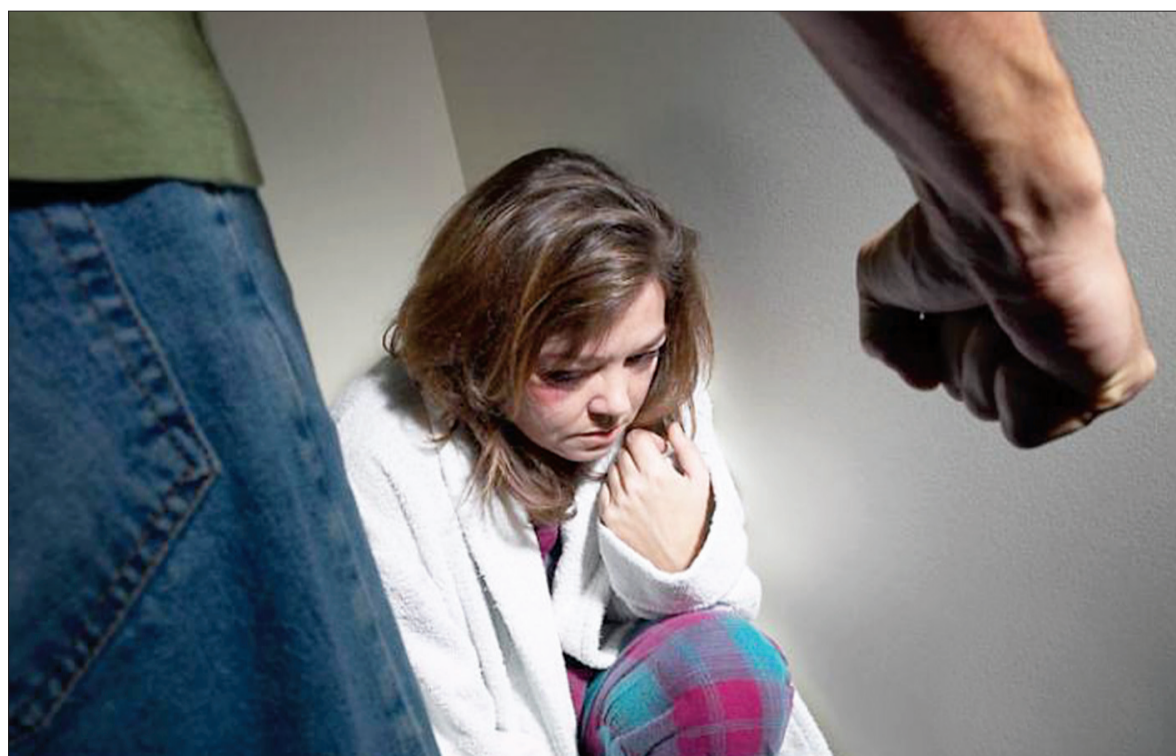
«Με τη βία μην ανατρέψεις τα παιδιά αλλά διασκεδάζοντας», είχε πει ο Πλάτωνας. Ο Έμερσον, πολλά χρόνια αργότερα, είχε αποφανθεί ότι: «Η βία δεν είναι δύναμη, αλλά έλλειψη δύναμης...»

Η βία στην οικογένεια ορίζεται από ψυχολογική, σωματική και σεξουαλική βία που ασκείται από ένα ισχυρό μέλος της οικογένειας σε ένα αδύναμο, χωρίς τη θέλησή του και τις περισσότερες φορές περιλαμβάνει περιορισμό της ελευθερίας του ατόμου καθώς και βιασμό.

Η ψυχολογική βία μέσα στην οικογένεια ορίζεται από εκφοβισμό, ταπείνωση, απειλές για τη ζωή του ατόμου, συμπεριφορά στο άτομο ως υπηρέτη, οικονομικές πιέσεις, καθώς επίσης και την υποτίμηση του ατόμου.

Η σωματική βία μέσα στην οικογενειακή εστία ορίζεται από τσίμπημα, τράβηγμα μαλλιών, δάγκωμα, ξυλοδαρμό, κλωτσιά, σπρώξιμο ή ακόμη και ρίψη αντικειμένων στο άτομο. Η σημαντικότερη μορφή βίας μέσα στην οικογένεια, η σεξουαλική, ορίζεται από βιασμό και επίσης εξαναγκασμό του ατόμου σε σεξουαλικές πράξεις παρά τη θέλησή του.

Οι συνέπειες της βίας μέσα στην οικογένεια αλλά και γενικότερα, είναι αναμφίβολα πολλές και αρνητικές. Το παιδί-θύμα βίας ξεκινά να αναπτύσσει και εκείνο βίαιη συμπεριφορά, εμφανίζει ψυχολογικά προβλήματα, νιώθει απόρριψη, απομονώνεται και κλείνεται στον εαυτό του. Παράλληλα αναπτύσσει προβληματική συμπεριφορά στην κοινωνία. Η βία στην οικογένεια γενικότερα, αποκτά μεγαλύτερες διαστάσεις στον τομέα των συνεπειών, αφού μπορεί να οδηγήσει στην αυτοκτονία ενός μέλους της οικογένειας, στον θάνατο, στη διάταξη της ψυχικής του υγείας ή και στον σοβαρό τραυματισμό του ατό-

μου. Επίσης, το άτομο θύμα βίας, αποφεύγει να το αναφέρει και να ζητήσει βοήθεια, αφού φοβάται την επίκριση. Νιώθει ότι φταίει το ίδιο γι' αυτό που του έχει συμβεί, ενώ παράλληλα φοβάται για την αντίδραση του θύτη όταν μάθει ότι το θύμα του

έχει ενημερώσει για το περιστατικό.

Η άσκηση βίας από ένα άτομο προς ένα άλλο μέσα στην οικογένεια μπορεί να είναι αποτέλεσμα χρήσης ναρκωτικών, αλκοολισμού, ψυχολογικής αρρώστιας, μη επαρκούς πρόσληψης αγάπης του ατόμου από το

περιβάλλον του ή ακόμα και απόρριψης και κατά συνέπεια, χαμηλής αυτοεικόνας. Επίσης, η βίαιη συμπεριφορά ενός ατόμου μπορεί να είναι αποτέλεσμα κάποιων παλαιότερων βιωμάτων του.

Επιπλέον, η άσκηση βίας μέσα στην οικογένεια από τον σύζυγο προς τη σύζυγο, παρουσία των παιδιών, καθίσταται ως διπλό έγκλημα.

Στατιστικά φαίνεται ότι η πλειοψηφία των θυμάτων βίας μέσα στην οικογένεια είναι γυναίκες και ότι το 20% των φόνων διαπράττονται μεταξύ των μελών της ίδιας οικογένειας.

Η βία στην οικογένεια μπορεί να αποτραπεί ή τουλάχιστο να μειωθεί μέσω ενημερωτικών εκστρατειών του κράτους, σωστή ενημέρωση των πολιτών για το πιο πάνω θέμα, καθώς επίσης και με την απόκτηση παιδείας και καλλιέργειας, αλλά και αρχών που θα αποτρέψουν τέτοιες καταστάσεις.

... Η βία είναι αδυναμία ΣΟΥ και ΟΧΙ του θύματός ΣΟΥ

Βάζουμε μαζί ένα τέλος στη βία...

Χρυσάννα Χρυσάνθου, Γ1 •
Σταύρος Σταυρινίδης, Γ3 • Γιώργος Χουρμούζιος, Γ3 • Θάνος Γεωργίου, Γ3 •
Νικόλας Χατζηγεωργίου, Γ3 •
Αντρέας Χρυσάνθου, Γ3 • Στέλιος Νικολάου, Γ3 • Ελένη Σακκά, Β1 •
Μαρία Αθανασίου, Α6

Βία: το τελευταίο επιχείρημα των αποτυχημένων...

Ζαχαρίας Κυριάκου Έτοιμη για την Προεδρία η Έγκωμη!

Εφ' όλης της ύλης μίλησε στην εφημερίδα μας, ο νεοεκλεγείς Δήμαρχος Έγκωμης, Ζαχαρίας Κυριάκου. Μας αναλύει τη δράση που ανέλαβε από την πρώτη στιγμή της ανακήρυξής του στη θέση του Δημάρχου και τις ενέργειες στις οποίες έχει προβεί ο Δήμος Έγκωμης, εν όψει της ανάληψης της Ευρωπαϊκής Προεδρίας το Β' εξάμηνο του 2012. Επίσης, κατησυχάζει τους δημότες του για τα «τύμπανα πολέμου» που είχαν ξεκινήσει πέρσι στην Έγκωμη.

- Τι έχει προγραμματίσει ο Δήμος Έγκωμης εν όψει της Κυπριακής Προεδρίας στην Ε.Ε;

Ο Δήμος Έγκωμης έχει δημιουργήσει τμήμα Ευρωπαϊκών Θεμάτων, το οποίο ενημερώνεται για όλα τα διαδραματιζόμενα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και για όλα όσα αφορούν την επικείμενη προεδρία.

Ο Δήμος προγραμματίζει ειδική εκδήλωση το καλοκαίρι, για να τονίσει τη σημασία της Κυπριακής Προεδρίας.

Επίσης εντείνει τις προσπάθειές του, για να τύχει χρηματοδότησης μέσω Ευρωπαϊκών προγραμμάτων και πριν την ανάληψη της Κυπριακής Προεδρίας θα υποβάλει συγκεκριμένη πρόταση στα αρμόδια Ευρωπαϊκά όργανα.

- Τι νομίζετε ότι θα προσφέρει αυτό το «αξίωμα» στο νησί μας;

Η Κυπριακή Προεδρία αποτελεί ισχυρή θωράκιση της Κύπρου, σε μια εποχή που η Τουρκία κορυφώνει την αδιאלλαξία και την προκλητικότητα της.

Η Κυπριακή Προεδρία θα δώσει την ευκαιρία στη χώρα μας να φιλοξενήσει τους προέδρους

όλων των Ευρωπαϊκών κρατών, οι οποίοι θα δουν από κοντά το μοιρασμένο νησί μας και να πάρουν το σφυγμό του λαού μας.

Η Κυπριακή προεδρία θα είναι επίσης μια εξαιρετική ευκαιρία, για να δείξουμε ως χώρα τις δυνατότητες και ικανότητές μας, ως ισότιμος

εταίρος μεγάλων Ευρωπαϊκών Κρατών.

- Πώς προχωράει το θέμα μετατροπής της Κρατικής Έκθεσης σε κυβερνητικά γραφεία;

Το θέμα της μετατροπής της κρατικής Έκθεσης σε κυβερνητικά γραφεία, παρουσιάζει στασιμότητα. Η Κυβέρνηση δεν έχει προβεί σε οποιαδήποτε κινήσεις ή ανακοινώσεις τους τελευταίους μήνες.

Πάντως, οι θέσεις του Δήμου Έγκωμης παραμένουν σταθερές. Δεν θα αποδεχθούμε την αλλοίωση του οικιστικού χαρακτήρα της περιοχής.

Αντιδρούμε στην κυκλοφοριακή και περιβαλλοντική επιβάρυνση στην περιοχή της Μακεδονίτσας.

- Τι σκοπεύετε να κάνετε, αν θεθεί και πάλι θέμα, ώστε να προστατέψετε τους δημότες σας;

Εάν η Κυβέρνηση επιμένει, θα λάβουμε κάθε νόμιμο μέτρο, για να προστατεύσουμε την ποιότητα ζωής των δημοτών μας. Θα προχωρήσουμε σε νέα πανδημοτική συγκέντρωση, για να ενημερώσουμε και να κινητοποιήσουμε τον κόσμο. Ο Δήμος Έγκωμης επιθυμεί τη δημιουργία πολυθεματικών πάρκων στο χώρο της Διεθνούς Κρατικής Έκθεσης.

Βασίλης Καπλάνης, Γ3
Χάρης Καπλάνης, Γ3

Το be φυσικό αέριο, or not to be?

Σίγουρα η ανακάλυψη του φυσικού αερίου θα επηρεάσει τις ζωές μας γι' αυτό και όλοι χαρήκαμε όταν μάθαμε για τον εντοπισμό υδρογονανθράκων. Σε πηγαδάκια στο σχολικό προαύλιο, συζητήσαμε ότι το φυσικό αέριο θα μας ωφελήσει σε μεγάλο βαθμό και σίγουρα θα αυξήσει το εισόδημα των γονιών μας! Η Κύπρος θα εξελιχθεί οικονομικά, πολιτικά και πολιτιστικά και το φυσικό αέριο θα δώσει ένα δυναμικό και ανεξάρτητο χαρακτήρα στην Κύπρο. Ο «λόγος» της θα γίνεται πιο «κατανοητός» και σεβαστός. Πού ξέρετε, ίσως αυτό να είναι τελικά το μυστικό για την επίλυση του Κυπριακού προβλήματος!

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς των ειδικών, η συνολική τιμή του κοιτάσματος φτάνει στην εξωφρενική τιμή των 100 δις.δολαρίων! Παρόλα αυτά το φυσικό αέριο θα φτάσει «στα χέρια μας» το 2018... Ο όγκος του φυσικού αερίου κυμαίνεται από 8-10 τρις. κυβικά πόδια, ενώ η περιοχή που καλύπτει είναι 103,6 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Σύμφωνα με την τέως Υπουργό Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, κυρία Πραξούλα Αντωνιάδου, το κοιτάσμα καλύπτει τις ενεργειακές ανάγκες της Κύπρου για δύο αιώνες!

Υπήρξαν βέβαια και μερικές δυσκολίες όπως οι αντιδράσεις των Τούρκων, που ισχυρίζονται πως έχουν μερίδιο στο φυσικό αέριο, αλλά σίγουρα μετά από τους ελιγμούς της δικής μας πλευράς και τις απειλές που δέχθηκαν από τους Ισραηλινούς οι Τούρκοι σίγησαν προς το παρόν...

Σταύρος Γεωργίου, Γ7
Γιάννης Τσολούφης, Β2

Οικονομική... κατάντια

Με εκνευρίζει η λέξη κρίση που ακούω παντού τώρα τελευταία. Περισσότερο δε, με εκνευρίζει η λέξη λιτότητα, που πάει πακέτο με την κρίση. Είναι οι δύο λέξεις που ακούς παντού, από την αυλή του σχολείου, μέχρι το δελτίο των οκτώ. Είναι λέξεις που «φοριούνται» πολύ τελευταία...

Για να εξηγήσουμε την έννοια της "οικονομικής κρίσης"

θα πρέπει να τα πάρουμε όλα από την αρχή. Οικονομική κρίση ονομάζεται η απάνθρωπη κατάσταση στην οποία μας έχουν οδηγήσει οι πολιτικοί μας και οι ούτω καλούμενοι «σωτήρες» της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μας οδήγησαν σε οικονομική ύφεση προφανώς, κατά την άποψή μου, για να ικανοποιήσουν τα δικά τους "θέλω". Και γίνονται πιο σαφής: Φταίνε οι συνεχείς άσκοπες δημόσιες δαπάνες για έργα που ποτέ δεν έχουν σκοπό να ικανοποιήσουν τους πολίτες, οι οποίοι πλήρωσαν για αυτά, τα ταξιδάκια, τα γεύματα των πολιτικών μας, οι οποίοι σε καμία περίπτωση δεν τα πληρώνουν οι ίδιοι... Από ποια τσέπη βγαίνουν; Η απάντηση είναι εύκολη: "Τη δική μας".

Και ενώ εμείς, οι πολίτες αυτής της «ανθρώπινης» Ευρωπαϊκής κοινωνίας υποφέρουμε και βιώνουμε πρωτόγνωρες καταστάσεις, όλοι οι πολιτικοί, μηδενός εξαιρουμένου, ταξιδεύουν και διασκεδάζουν. Αν ευκαιρήσουν, λέμε τώρα αν, συζητάνε για το πώς θα σωθούμε από την οικονομική κατάντια που αυτοί προκάλεσαν!

Μόνο εγώ ζω αυτό το θέατρο του παραλόγου, μόνο εγώ αρχίζω να τρελαίνομαι με όλα αυτά που βλέπω και ακούω; Θεε εσύ κύριε "ανθρώπινη" πολιτικέ μου, λέμε τώρα, να σώσεις τον κόσμο σου απο την ολοκληρωτική κατρακύλα στην οποία κινδυνεύει σύντομα να πέσει και δεν βρίσκεις τον τρόπο; Λοιπόν, θα στον πω εγώ ευθύς αμέσως: Ταξιδάκια αναψυχής, δωρεάν ψώνια, δείπνα στα καλύτερα

εστιατόρια, ολοκαίνουριες γραβατούλες, καινούρια και πανάκριβα αμαξάκια, ιδιωτικά αεροπλανάκια και να μην συνεχίσω, γιατί δεν θα τελειώσω... KOMMENA!!!

Μπορείς; Οι πολίτες σου, σου ζητάνε μια ανάσα! Και αφού δεν είστε ικανοί να μας βοηθήσετε, να απαντάω μόνη μου, δεν είστε, γιατί καλοί μου άνθρωποι έχετε βάλει στόχο της ζωής σας να αποδυναμώσετε και να ισοπεδώσετε τη μεσαία τάξη με ασήκωτες φορολογίες. Γιατί όμως; Αν απο-

δυναμωθεί η μεσαία τάξη, τότε ποιος θα κινεί την αγορά, ποιος θα είναι αυτός που θα πληρώνει για τις πολυτελείες σας; Για τη μεσαία τάξη έχουν γίνει πολλές επαναστάσεις στην Ευρώπη. Έτσι μάθαμε στην ιστορία μας φέτος και δε θέλω να σκέφτομαι ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται!

Σας ικετεύω, κλείνοντας, κύριοι πολιτικοί μας, να βάλετε λίγο το μυαλουδάκι σας να δουλέψετε και να αλλάξετε πορεία πλεύσης. Να αλλάξετε πολιτική και να γίνετε για μια φορά άνθρωποι...

Χρυσάννα Χρυσάνθου, Γ1

Το μυστικό πίσω από την πρωτόγνωρη για τα κυπριακά δεδομένα επιτυχία του ΑΠΟΕΛ, αναλύει αποκλειστικά για την εφημερίδα μας, ο προπονητής του Ιβάν Γιοβάνοβιτς.

- Πώς νιώθετε που η ομάδα σας είναι στις 8 καλύτερες της Ευρώπης;

Σίγουρα είμαστε πολύ ικανοποιημένοι που η ομάδα μας βρίσκεται στις 8 καλύτερες ομάδες της Ευρώπης και ακόμη, ίσως μεγαλύτερη επιτυχία είναι ότι είμαστε η πρώτη ομάδα της Κύπρου που το πετυχαίνει. Είναι, σίγουρα, κάτι που όταν ξεκίνησε η φετινή χρονιά ήταν ένα όνειρο για εμάς! Μετά όμως από μία πολύ μεγάλη προσπάθεια όλων στην ομάδα, τη διοίκηση, το τεχνικό τιμ, τους ποδοσφαιριστές που σε αυτούς οφείλεται σίγουρα η μεγαλύτερη αναγνώριση για την επιτυχία και τους φίλους της ομάδας που έρχονται στα παιχνίδια και υποστηρίζουν την ομάδα, είτε στη Λευκωσία, είτε στα εκτός έδρας παιχνίδια σίγουρα μετά το όνειρο γίνεται πραγματικότητα!. Κάποιες στιγμές ήταν πολύ ξεχωριστές για όλους μας, που δουλεύουμε εδώ μέσα, αλλά πιστεύω και για τους φίλους του ΑΠΟΕΛ που παρακολουθούν την ομάδα.

- Πώς έφτασε το ΑΠΟΕΛ στη θέση αυτή; Ποιο είναι το μυστικό της επιτυχίας;

Πιστεύω ότι προϊόν αυτής της επιτυχίας ήταν μία συστηματική δουλειά που έχει γίνει τα τελευταία 4 χρόνια στην ομάδα. Συστηματική δουλειά με ένα πλάνο χωρίς υπερβολές, αλλά με πολύ μεγάλη διάθεση να πετύχουμε κάτι που κανένας δεν έχει πετύχει πριν από εμάς. Κάτι που να μπορεί να ξεχωρίσει το ΑΠΟΕΛ και στο Κυπριακό αλλά και στο Ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Σίγουρα αυτή η μεθοδικότητα, η δουλειά και η πολύ μεγάλη προσπάθεια και διάθεση των ποδοσφαιριστών για διάκριση των ίδιων αλλά και της ομάδας τους στην Ευρώπη, οι φίλοι της ομάδας που σε όλα τα παιχνίδια και σε όλα τα ταξίδια ήταν παρόντες και βοήθησαν με τον δικό τους τρόπο στις προσπάθειες της

IVAN JOVANOVIC

Στους οκτώ... ουρανούς

ομάδας στον αγωνιστικό χώρο, μας έδωσαν αυτή τη θέση που έχουμε σήμερα στο ευρωπαϊκό ποδόσφαιρο. Βέβαια χρειαζόταν πολύ μεγάλη προσπάθεια, πολλές θυσίες και όμως άξιζαν τον κόπο, γιατί το ΑΠΟΕΛ τώρα βρίσκεται σε ίσως από τις πιο ψηλές θέσεις που θα μπορούσε να έχει μία κυπριακή ομάδα όσο αφορά το ευρωπαϊκό και το παγκόσμιο ποδόσφαιρο. Όμως πάνω από όλα πιστεύω είναι ο εγωισμός και η διάθεση των ποδοσφαιριστών να κάνουν κάτι περισσότερο, κάτι που δεν έχει καταφέρει να κάνει ποτέ κανείς.

- ΑΠΟΕΛ= Μπαρτσελόνα;

«ΑΠΟΕΛ σαν Μπαρτσελόνα» σίγουρα είναι λίγο υπερβολή, υπερβολή που πηγάζει σίγουρα

από την ικανοποίηση των φιλάθλων της ομάδας και των φιλάθλων όλων των ομάδων, που σε αυτή τη φάση ακουγότανε στα ευρωπαϊκά παιχνίδια. Είμαστε πολύ μακριά από αυτή την πολύ μεγάλη ομάδα, την καλύτερη ομάδα που υπάρχει αυτή την στιγμή στο παγκόσμιο ποδόσφαιρο. Ίσως η προσπάθειά μας να κρατήσουμε ένα στυλ παιχνιδιού που μοιάζει κατά κάποιο τρόπο σε αυτή την ομάδα έχει παρασύρει πολλούς να λένε αυτή την έκφραση. Η αλήθεια και η πραγματικότητα είναι διαφορετική, σίγουρα η Μπαρτσελόνα είναι ένας τεράστιος σύλλογος από όλες τις απόψεις και εμάς θα μας χρειαστεί μεγαλύτερη προσπάθεια στη δουλειά που κάνουμε για να φανούμε συνεπείς και στις προσ-

δοκίες του κόσμου, αλλά και στις προσδοκίες που έχουμε εμείς οι ίδιοι.

- Τι περιμένετε από τους παίκτες;

Είμαι σίγουρος ότι οι ποδοσφαιριστές μου δώσανε τον καλύτερο τους εαυτό και είμαι σίγουρος ότι στα προκριματικά και στα παιχνίδια του CHAMPIONS LEAGUE μέχρι τώρα υπερέβαλαν τον εαυτό τους και με αυτό τον τρόπο αύξησαν τις πιθανότητές μας να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα και αυτός είναι ο λόγος που είχαμε καλύτερα αποτελέσματα. Τι περισσότερο μπορώ να περιμένω εγώ από αυτούς; Δεν το ξέρω. Δεν ξέρω ποιο είναι το LIMIT UP αυτής της ομάδας! Η αλήθεια όμως είναι ότι περιμένω την ίδια νοοτροπία και την ίδια διάθεση όπως είχανε μέχρι τώρα και στα επόμενα ευρωπαϊκά παιχνίδια που ακολουθούν.

- Σκεφτήκατε ποτέ να πάτε σε άλλη ομάδα;

Σίγουρα είμαι ο προπονητής που είναι πολύ ευτυχισμένος, που δουλεύει σε μία ομάδα όπως το ΑΠΟΕΛ, έχω μία πολύ καλή συνεργασία με όλους τους ανθρώπους που συνεργάζομαι και η αλήθεια είναι ότι αυτή τη στιγμή δεν σκέφτομαι σε καμία περίπτωση οποιαδήποτε μεταγραφή σε άλλη ομάδα. Έχω ακόμα πολλά πράγματα να καταφέρω σε αυτή την ομάδα και η μόνη σκέψη που έχω όσον αφορά τη δουλειά μου είναι συνδεδεμένη μόνο με το ΑΠΟΕΛ που αυτή τη στιγμή έχει μεγάλα κίνητρα μπροστά του και τεράστιες προοπτικές στο άμεσο μέλλον.

Λυγία Ιωάννου, Γ4
Χρίστος Αντωνιάδης, Γ2
Βασίλης Μουζούρης, Γ2

Πετάει η ομάδα!

Η ομάδα Καλαθόσφαιρας Αρρένων κέρδισε στον πρώτο γύρο τις ομάδες Ολύμπιον με 52-10 και το Γυμνάσιο Αγίου Βασιλείου με 64-22, έτσι προκρίθηκε στο δεύτερο γύρο. Στο δεύτερο γύρο το Γυμνάσιο μας νίκησε το Γυμνάσιο της Ακρόπολης με 42-30. Τερμάτισε πρώτη η ομάδα μας στον όμιλο και πέρασαν στους τέσσερις της επαρχίας Λευκωσίας. Ο αγώνας που θα αναδείξει τον πρωταθλητή θα διεξαχθεί στις 26 Μαρτίου 2012. Ευχόμαστε τα καλύτερα!

Η ομάδα Καλαθόσφαιρας Θηλέων κέρδισε στην πρώτη φάση τις ομάδες του Γυμνασίου Λατσιών με 55-18 και του Grammar School με 44-8. Στη δεύτερη φάση είχαμε μία ήττα από το Γυμνάσιο Κοκκινότριμιθιάς με 13-16 αλλά και μία νίκη επί του Γυμνασίου Διανέλλου και Θεοδότου. Το καλύτερο είναι ότι και τα κορίτσια πέρασαν στους τέσσερις της επαρχίας Λευκωσίας. Καλή Επιτυχία!

Ιπτάμενα... δελφίνια

Στις 2 Φεβρουαρίου διεξήχθησαν οι Επαρχιακοί αγώνες Κολύμβησης στη Λευκωσία και οι δικοί μας αθλητές ξεχώρισαν τόσο για το ήθος τους όσο και για τις επιδόσεις τους. Τα αποτελέσματα έχουν ως εξής:

1ος Νικολάου Σάββας, Γ1, στο πρόσθιο
1ος Ιακωβίδης Φίλιππος, Β6, στο ύπτιο
2η Χριστάκη Δήμητρα, Γ3, στο ελεύθερο
6ος Κυπριανού Χαράλαμπος, Γ5, στα 50μ. ελεύθερο
4ος Λοΐζου Αντρέας, Β3, στα 100μ. ελεύθερο

Ο Νικολάου Σάββας, η Χριστάκη Δήμητρα και ο Ιακωβίδης Φίλιππος πέρασαν στους Παγκύπριους Μαθητικούς Αγώνες Κολύμβησης. Τα αποτελέσματα στους αγώνες ήταν:

1ος Νικολάου Σάββας, Γ1, στο πρόσθιο
2ος Ιακωβίδης Φίλιππος, Β6, στο ύπτιο
5η Χριστάκη Δήμητρα, Γ3, στο ελεύθερο

Άλλες διακρίσεις

Τον Ιανουάριο ο Τσίσιος Κωνσταντίνος του Γ1, μπήκε στην τετράδα των Παγκυπρίων Αγώνων Επιτραπέζιας Αντισφαίρισης.

Τον Φεβρουάριο στο πολυπροπονητήριο «Ευάγγελος Φλωράκης» διεξήχθη αγώνας Αντιπέρσισης Αρρένων, με τον Κνέκνα Φίλιππο του Γ6 να παίρνει τη 2η θέση.

Λάβετε θέσεις!

Το Γυμνάσιό μας φέτος, σε συνεργασία με το Λύκειο Κύκκου Β', διοργάνωσε με μεγάλη επιτυχία τους Περιφερειακούς Αγώνες Στίβου. Μεγάλη επιτυχία είχαν και οι συμμαθητές μας που κατέλαβαν πρώτες θέσεις στα διάφορα αγωνίσματα που συμμετείχαν.

Τα αποτελέσματα έχουν ως εξής:
Κάιλ Σμίθ, Γ1, 1η θέση στο άλμα εις μήκος
Ανδρέας Κολοκοτρώνης, Γ2, 3η θέση στη δισκοβολία
Λεόντιος Λεοντιάδης, Γ2, 3η θέση στο εξάθλο αρρένων
Τάσος Δημητρίου, Γ1, 4η θέση στο εξάθλο αρρένων
Σταύρος Γεωργίου, Γ7, 4η θέση στα 100μ. μετ' εμπόδων
Βένη Ντιμίτροβα, Α4, 4η θέση στα 1000μ.

Στους Περιφερειακούς Αγώνες Δρόμου σε ανώμαλο έδαφος ο Τέγγερης Αντρέας, Β5 πήρε την 7η θέση στα 3000 μέτρα ατομικό.

Μαρία Νύση, Γ7

Ένας διαφορετικός οικολογικός κώδικας

Το αντίθετο της φτώχειας είναι ο υπερκαταναλωτισμός και σηματοδοτεί την εποχή μας. Απόδειξη είναι ότι τα σπύια μας γεμίζουν με πράγματα που ανακαλύπτουμε μετά από καιρό, και δεν έχουν καμία χρηστική αξία και τελικά τα πετάμε στα σκουπίδια.

Ας σκεφτούμε λοιπόν ότι τα αντικείμενα που πετάμε ανάγονται σε ώρες εργασίας που αναλώσαμε εμείς ή κάποιος άλλος για να αποκτηθούν. Ώρες που θα μπορούσαν να αναλωθούν σε πράγματα ουσιαστικά και όχι στα σκουπίδια (π.χ. περισσότερος ποιοτικός χρόνος με την οικογένειά μας).

Τα χρήματα που συνήθως πετάμε αγοράζοντας άχρηστα αντικείμενα, θα μπορούσαν να θρέψουν ένα παιδί σε μια φτωχότερη χώρα.

Η μαζικοποίηση, που έχει μετατρέψει την κατανάλωση σε μόδα, το λεγόμενο shopping therapy και ο βομβαρδισμός διαφημίσεων που δεχόμαστε καθημερινά, μήπως μας προκαλεί ψευδαίσθηση αναγκών;

Καθημερινά μας προσφέρονται προϊόντα σε ελκυστικές προσφορές και ευκολίες στην αποπληρωμή τους (δόσεις, δάνεια, πιστωτικές κλπ), με αποτέλεσμα να τα αγοράζουμε.

Πριν αγοράσεις κάτι, καλό είναι να κάνεις κά-

ποιες ερωτήσεις στον εαυτό σου όπως:

- 1) Είναι αυτό το αντικείμενο αναγκαίο για να συνεχίζω να ζω και να είμαι ευτυχισμένος;
- 2) Θα με βοηθήσει να γίνω καλύτερος άνθρωπος;
- 3) Το χρειάζομαι πραγματικά;
- 4) Μήπως θα μπω σε χρέη;
- 5) Θα επηρεάσει τον χρόνο που διαθέτω για άλλα ζωτικά πράγματα;
- 6) Μήπως θα με κάνει να παρεκκλίνω από τον

πραγματικό σκοπό που έχω για τη ζωή; Εντάξει, τα έκανα αυτά τα ερωτήματα αλλά πάλι κατέληξα να έχω στα χέρια μου πράγματα που δεν τα χρειάζομαι, τι να κάνω τώρα;

ΧΑΡΙΣΕ ΤΑ ΣΕ ΦΙΛΟΥΣ Ή ΓΝΩΣΤΟΥΣ

Και γιατί να το κάνω αυτό;

- 1) Γιατί έτσι συμβάλλεις στο να έχουμε έναν πλανήτη με λιγότερα απορρίμματα.
- 2) Γιατί υπάρχει μεγαλύτερη χαρά στο να δίνεις παρά στο να παίρνεις.
- 3) Γιατί έτσι αυξάνονται οι πιθανότητες να σου χαριστεί και εσένα κάτι στο μέλλον.
- 4) Γιατί με αυτόν τον τρόπο δεν δυσχεραίνεις την ήδη δύσκολη κατάσταση στο παγκόσμιο πρόβλημα της υπερθέρμανσης (καθότι πολλά πράγματα για να κατασκευαστούν απαιτούν την καύση πηγών ενέργειας που εντείνουν το πρόβλημα) και της φτώχειας.

Μήπως, η χαρά να δίνεις σε συνανθρώπους σου από το πλεόνασμά σου είναι μεγαλύτερη από την ικανοποίηση που παίρνεις, αγοράζοντας ένα ακόμη αχρείαστο καταναλωτικό αγαθό που θα καταλήξει στα σκουπίδια σου;

ΑΠΛΑ ΑΝΑΡΩΤΗΣΟΥ !!!

Αναστασία Ολυμπίου, Β5
Στέφανη Ευσταθίου, Β5

Ψευδαισθήσεις αναγκών

Τα «Οικολογικά Σχολεία» είναι ένα διεθνές πρόγραμμα που σχεδιάστηκε για να κοινοποιήσει και να ενθαρρύνει τη δράση μιας ολόκληρης σχολικής μονάδας για το περιβάλλον.

Με σαφή διατύπωση προσφέρουν ένα εύκολο τρόπο εφαρμογής περιβαλλοντικών θεμάτων από το Αναλυτικό Πρόγραμμα σε καθημερινή βάση. Αυτή η διαδικασία θα βοηθήσει τους μαθητές να αναγνωρίσουν την αξία των περιβαλλοντικών θεμάτων και να υιοθετήσουν τις κατάλληλες στάσεις στη ζωή και στο σπίτι τους.

Φέτος το θέμα που επιλέξαμε είναι ευαίσθητο και λεπτό και αφορά τη φτώχεια, λόγω και της υφιστάμενης οικονομικής κρίσης. Θα ερευνήσουμε στην πορεία το θέμα, για να διαπιστώσουμε κατά πόσο το θέμα της οικονομικής ύφεσης, έχει επηρεάσει τον κυπριακό πληθυσμό.

Κωνσταντίνα Αδαμίδου, Α3
Άννα Μαρία Χαριδημού, Α3

Αλαλούμ στον καιρό

Όλοι παρατηρούμε τα τελευταία χρόνια ότι ο καιρός τρελάθηκε· οι ηλιόλουστες ημέρες εναλλάσσονται με καταιγίδες, ο αίθριος καιρός με χαλάζι. Φέτος χιόνισε στο κέντρο της Λευκωσίας!!! Μετά από τόσα χρόνια! Ένας συμμαθητής μου διερωτήθηκε αν μπερδεύτηκε ο Θεός! Μεσογειακό κλίμα σημαίνει ήπιοι χειμώνες... όχι με ασταμάτητες βροχές και πυκνή χιονόπτωση. Σχεδόν 3 μέτρα χιόνι στο Τρόδο! Πληρότητα στα φράγματα!

Προβλέπεται ακόμα θερμό καλοκαίρι! Με βάση στατιστικές μελέτες της μετεωρολογικής υπηρεσίας, η μέση θερμοκρασία της ατμόσφαιρας της Κύπρου αυξήθηκε τα τελευταία εκατό χρόνια κατά 1°C περίπου. Μπορεί η διαφορά αυτή αριθμητικά φαίνεται πολύ μικρή, αλλά οι αρνητικές συνέπειες που δημιουργεί είναι πολύ μεγάλες.

Τις πταίει; Εμείς! Η αλόγιστη χρήση των αυτοκινήτων στους δρόμους τα οποία εκλύουν μεγάλες ποσότητες καυσαερίων. Τα εργοστάσια και οι βιομηχανίες που ρυπαίνουν καθημερινά τον αέρα και φυσικά η απερισκεπτη σπατάλη ενέργειας.

Το Υπουργείο Γεωργίας, προειδοποιεί ότι οι μεταβαλλόμενες κλιματικές συνθήκες θα έχουν σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία των κατοίκων του νησιού και στη χλωρίδα και πανίδα του τόπου. Με την αύξηση της συχνότητας των ακραίων φαινομένων, αναμένεται να αυξηθούν και τα σχετιζόμενα με το κλίμα κρούσματα ασθενειών. Πόσες φορές δεν ακούσαμε φέτος «Κυκλοφορεί ίωση, να προσέχεις!»

Νικόλ Ντάγκλας, Γ7

Έρημος η Κύπρος το 2100!

Κρίτων Αρσένης:
κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για την Κύπρο...

Η Κύπρος κινδυνεύει να μετατραπεί σε έρημο μέχρι το 2100, και υπεύθυνοι γι' αυτό είμαστε όλοι εμείς που δεν προστατεύουμε το περιβάλλον. Δεν είναι τυχαίο που κάθε χρόνο το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού διοργανώνει διαγωνισμό για το περιβάλλον. Στόχος είναι να ευαισθητοποιηθούν οι μαθητές για τα περιβαλλοντικά προβλήματα, όπως ανέφερε ο εκπρόσωπος του Υπουργείου, κ. Γιαννάκης Κουμίδης στη δεύτερη Παγκύπρια Ημερίδα Περιβάλλοντος, στην οποία συμμετείχε και το σχολείο μας, στο πλαίσιο του προγράμματος «Νέοι Δημοσιογράφοι για το περιβάλλον».

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε στις 20 Ιανουαρίου 2012 στο Ολυμπιακό Μέγαρο, στη Λευκωσία. Το πρόγραμμα των νέων δημοσιογράφων για το περιβάλλον (ΥΡΕ) συντονίζει η CYMEPA και σε αυτό συμμετέχουν 43 γυμνάσια, 3 τεχνικές σχολές, 29 λύκεια και 5 ιδιωτικά σχολεία.

Κύριος ομιλητής ήταν ο Έλληνας Ευρωβουλευτής κ. Κρίτων Αρσένης, αρμόδιος για περιβαλλοντικά θέματα. Λόγω της έν-

τονης περιβαλλοντικής του δράσης, ο κ. Αρσένης βραβεύτηκε για δεύτερη συνεχή χρονιά από το Ευρωκοινοβούλιο ως ο καλύτερος Ευρωβουλευτής για το περιβάλλον. Από μικρός κατάλαβε πόσο μεγάλο είναι το περιβαλλοντικό πρόβλημα στην Ελλάδα και έβαλε ως στόχο την ευαισθητοποίηση των πολιτών. Μίλησε για το μεγάλο πρόβλημα των κλιματικών αλλαγών και το πώς η οικονομική κρίση επηρεάζει το περιβάλλον. Τόνισε ότι, αν συνεχίσουμε να μολύνουμε το περιβάλλον, η Κύπρος θα είναι ένα από τα θύματα των κλιματικών αλλαγών και θα ερημοποιηθεί μέχρι το 2100.

Στην ημερίδα αυτή παρευρέθηκε μεταξύ άλλων ο Επίτροπος Περιβάλλοντος κ. Χαράλαμπος Θεοπέμπτου, ο οποίος χαιρετίζοντας την ημερίδα μίλησε για τα περιβαλλοντικά προβλήματα της χώρας μας και ανέφερε πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος των νέων στην επίλυσή τους.

Η απόφαση, σύμφωνα με τον κ. Αρσένη, για το πώς θα βοηθήσουμε το περιβάλλον μας είναι δική μας...

Έλενα Χατζηχαράλαμπος, Γ7
Ιωάννα Σταύρου, Β4

Μια ξεχωριστή εμπειρία!

Αυτή η μαγική λέξη «εκδρομή», πώς αλλάζει νόημα όταν συνοδεύεται από το επίθετο «εκπαιδευτική»... Αλλάζει αμέσως νόημα, ακούγεται βαρετή και όχι ως το πιο ξεχωριστό, το πιο ωραίο από τα μαθήματα του σχολείου! Δεν ήταν έτσι όμως η εξόρμησή μας στο Περιβαλλοντικό Κέντρο Ακρωτηρίου, η οποία (παραδόξως) ήταν μια ξεχωριστή εμπειρία για την τάξη μας.

Στο Περιβαλλοντικό Κέντρο σχοληθήκαμε με το πρόγραμμα «Φύση 2000», ένα πανευρωπαϊκό δίκτυο προστασίας της φύσης. Στο πρόγραμμα αυτό συμμετέχει και η Κύπρος, η οποία έχει επιλέξει τις γεωγραφικές περιοχές, των οποίων η σπουδαιότητα της οικολογικής

τους ταυτότητας τις καθιστά τόπους ευρωπαϊκής σημασίας. Το οικοσύστημα της περιοχής του Ακρωτηρίου συμπεριλαμβάνεται στις περιοχές αυτές.

Αρχικά παρακολούθησαμε μία μικρή ενημερωτική ταινία για το κέντρο και την περιοχή Ακρωτηρίου και στη συνέχεια πήγαμε στο τηλεσκόπιο, για να παρατηρήσουμε τα πουλιά της Αλικής, κυρίως τα φλαμίνγκο. Αργότερα εξερευνήσαμε τα εκθέματα της χλωρίδας και πανίδας των οικοσυστημάτων της περιοχής στον μικρό εκθεσιακό χώρο. Επίσης μάθαμε πώς να χαρτογραφούμε και να χρησιμοποιούμε το GPS. Χρωματίσαμε πάνω στο χάρτη τα δρομάκια, τα λιβάδια, τους χαμηλούς και τους

ψηλούς θάμνους, τα αλμυρίδια, τις πολλές ακακίες και τα άλλα δέντρα καθώς και την περιοχή χωρίς βλάστηση. Μετά καταγράψαμε μερικά προβλήματα που παρατηρήσαμε στην περιοχή και προσπαθήσαμε να δώσουμε λύσεις. Ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που βρήκαμε ήταν, δυστυχώς, τα πολλά σκουπίδια.

Η περιβαλλοντική εκπαίδευση είναι πολύ σημαντική για εμάς, γιατί καλλιεργεί δεξιότητες διερεύνησης με μελέτες στη φύση, βοηθά στην εννοιολογική κατανόηση και περιβαλλοντική ευαισθητοποίησή μας σχετικά με τα οικοσυστήματα, μέσω της βιωματικής μάθησης.

Αγγέλω Ατζαμιάν, Α6

Μια αισθαντική φωνή, σίχοι και μουσική που μιλούν στην καρδιά, μια σεμνή παρουσία, που η επιτυχία δεν του πήρε τα μυαλά, είναι όλο το πακέτο του αγαπημένου μας τραγουδιστή, του δικού μας Μιχάλη Χατζηγιάννη. Αρχισε την καριέρα του εδώ στο νησί μας και αμέσως η αξία του αναγνωρίστηκε στην Ελλάδα, όπου το όνομά του μεσουρανάει στο στερέωμα των μεγάλων καλλιτεχνών.

Στη συνέντευξη που παραχώρησε ευγενικά στην Εν Πλω, ξεδιπλώνει μνήμες από τα παιδικά του χρόνια, που ήταν λουσμένα από τον ήλιο της Κύπρου μας. Θυμάται την πρώτη του κιθάρα που του χάρισαν οι γονείς του σε ηλικία μόλις 6 ετών, και το τραγούδι που έμαθε μόνος, γρατσουνώντας το πρώτο μουσικό του όργανο. Θυμάται με αγάπη τα πρώτα του βήματα στη μουσική και μαζί τις πρώτες σκανταλιές ως έφηβος, στο πατρικό του σπίτι. Μιλάει για τη ζωή του και για τον έρωτα. Ανησυχεί για την πορεία των συνομιλιών και την επίλυση του Κυπριακού, παρ' όλο που ο ίδιος δεν γεννήθηκε στην προσφυγιά. Οι μνήμες των γονιών του από την ιδιαίτερη πατρίδα τους την Κερύνεια, σημάδεψαν τη ζωή του.

Μας αποκαλύπτει τα τραγούδια που μιλούν στην καρδιά του, για τα μυστικά της επιτυχίας του αλλά και για τα όσα έχουν γραφτεί για την προσωπική του ζωή. Τα λέει έξω απ' τα δόντια για talent shows και Eurovision.

Το άστρο της επιτυχίας έλαμψε γι' αυτόν, πάρα πολύ νωρίς. Τραγουδάει από τότε που θυμάται τον εαυτό του. Η μουσική κυλούσε στις φλέβες του, όντας από οικογένεια μουσικών. Η πρώτη μεγάλη του επιτυχία, ήρθε ενώ ο ίδιος ήταν περίπου στην ηλικία μας, ένας 15χρονος μαθητής, ο οποίος όχι μόνο κατάφερε να βγάλει προσωπικό δίσκο σε βινύλιο, όπως κυκλοφορούσε τότε η μουσική, αλλά ο δίσκος αυτός έγινε πλατινένιος!

- Είναι ρεκόρ να βγάζει κανείς στα 15 του, τον πρώτο πλατινένιο δίσκο στην Κύπρο;

-Για Guinness; Αυτή η δουλειά πρέπει να σου πω πως με ωρίμασε πάρα πολύ. Στα 15 μου δεν ένιωθα ακριβώς στην ηλικία μου. Πάντα ένιωθα πιο μεγάλος. Στερήθηκα μάλιστα κάποια πράγματα που σαν παιδί ήθελα να κάνω. Αυτό βέβαια αποζημιώνεται από τη χαρά που μου προσφέρει αυτή η δουλειά. Κάποιες φορές αναλογίζομαι και λέω πως τελικά δεν μπορείς να τα έχεις όλα στη ζωή. Κάθε τι έχει το κόστος του.

- Πες μας κάτι που έκανες στην εφηβεία σου αλλά δεν το έχουν μάθει οι γονείς σου.

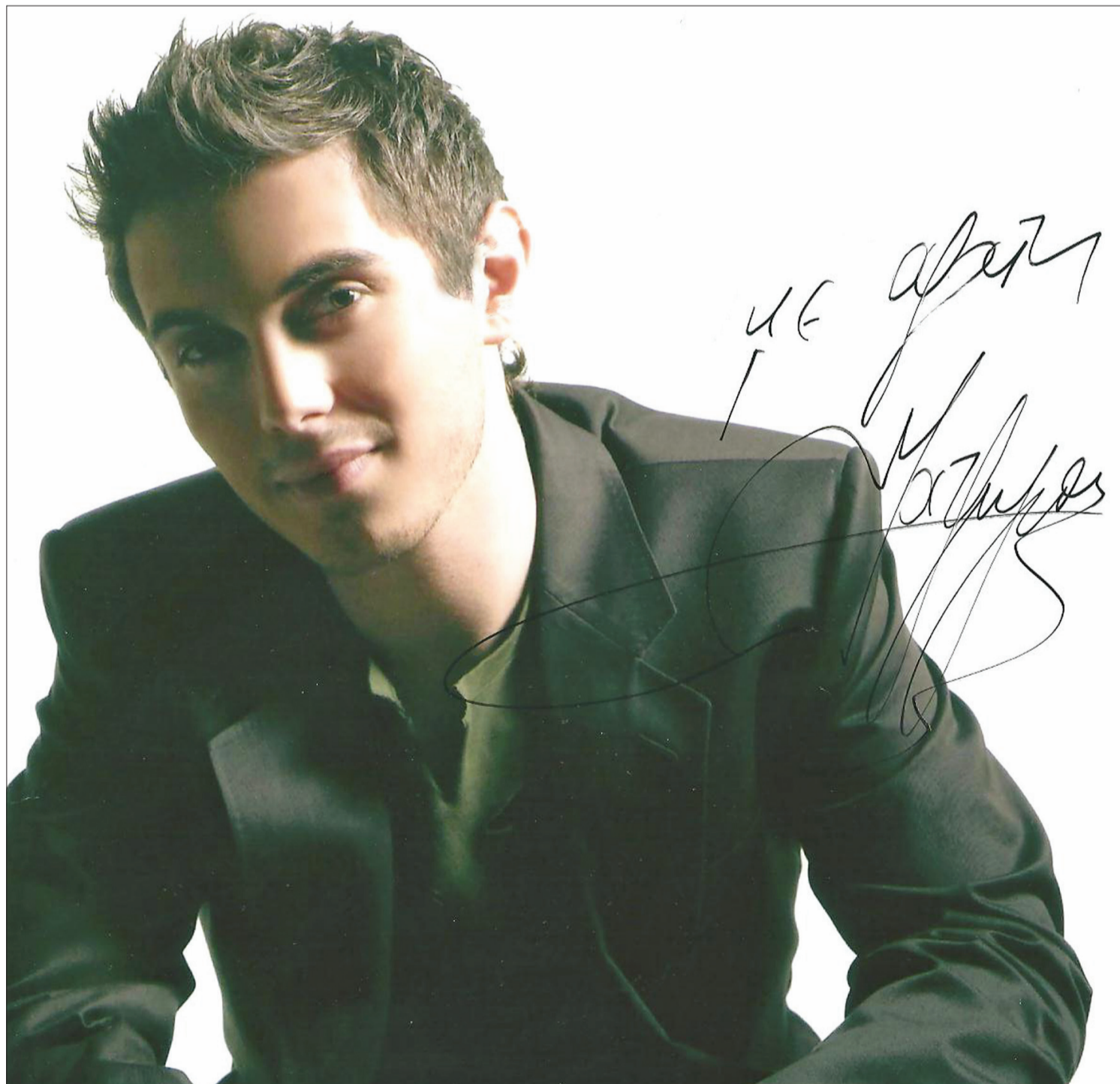
Κάποια Σάββατα η πόρτα του υπνοδωματίου μου ήταν κλειδωμένη. Δεν φανταζόταν ποτέ η μητέρα μου ότι φιλοξενούσα την κοπέλα μου στο σπίτι. Ήταν μονοκατοικία και μπορούσε εύκολα να μπει στο σπίτι χωρίς να την δει κανείς και έτσι αυτή έμπαινε από τη βεράντα.

- Το μεγαλύτερο σου ελάττωμα αλλά όχι όπως το βλέπεις εσύ, όπως το βλέπει η αγα-

Μιχάλης Χατζηγιάννης

“ΝΑ ΜΕΙΝΕΙΣ ΕΔΩ”

μια συνέντευξη από καρδιάς

πημένη σου;

Είμαι αρκετά ακατάστατος και ασυγύριστος στο σπίτι, αλλά προσπαθώ να γίνω καλύτερος!

- Τι λείπει από τη ζωή του Μ. Χατζηγιάννη, αν πιστεύεις ότι σου λείπει κάτι;

Λείπει περισσότερος ελεύθερος χρόνος, γιατί θα ήταν πολύτιμος αυτόν τον καιρό. Λείπει η γαλήνη και η ηρεμία. Τη χρειάζομαι αυτή τη στιγμή στη ζωή μου.

- Σου άρεσε η μουσική από μικρό παιδί;

Γεννήθηκα από γονείς πρόσφυγες Κερυνειώτες στις 5/11/1978 στη Λευκωσία. Ο πατέρας μου Γιάννης και η μητέρα μου Ρένα κατάγονταν από οικογένεια μουσικών και οι ίδιοι τραγουδούσαν συνεχώς μέσα στο σπίτι. Έτσι, με αυτόν τον τρόπο από πολύ μικρός τραγουδούσα μαζί με τους γονείς μου και με την παρότρυνση τους αγάπησα από πολύ μικρός τη μουσική.

- Πότε απέκτησες την πρώτη σου κιθάρα;

Τα Χριστούγεννα του 1984 οι γονείς μου, βλέποντας την αγάπη που είχα προς τη μουσική μου αγόρασαν την πρώτη κιθάρα σε ηλικία 6 χρονών. Μέχρι να επιστρέψουν σπίτι οι γονείς μου έπαιζα μόνος μου και τραγουδούσα το τραγούδι «Κυκλοφορώ και Οπλοφορώ». Η πρώτη κιθάρα μου υπάρχει μέχρι σήμερα στο σπίτι των γονιών μου.

- Τραγουδούσες στις οικογενειακές συγκεντρώσεις;

Πήγαινα πάντα σε όλες τις συγκεντρώσεις, γιορτές, γενέθλια που είχε η οικογένειά μας. Μαζί με τα άλλα ξαδέρφια μου που έπαιζαν κι αυτά κιθάρα και μπουζούκι, τραγουδούσαμε και διασκεδάσαμε. Σε όλα τα γενέθλια έπαιζα με την κιθάρα μου και τραγουδούσαμε όλοι μαζί.

- Πώς αισθάνεσαι όταν βλέπεις στις συναυλίες σου τον κόσμο όλων των ηλικιών και κυρίως τα κοριτσάκια να εκφράζουν τόσο έντονα την αγάπη τους;

Νιώθω τρομερή συγκίνηση, περηφάνια, καμαρώνω για όλα τα καλά που μου έχουν συμβεί και είμαι ευγνώμων για αυτό που μου συμβαίνει. Δεν ένιωσα ποτέ αλαζονεία γι' αυτό που κάνω, αλλά επίσης πιστεύω ότι αυτό προέρχεται μέσα από τον κόσμο και αν αυτό δεν αναγνωριστεί, δεν μπορείς εσύ ο ίδιος να αναγνωρίσεις τον εαυτό σου. Δεν υπάρχει αυτοαναγνώριση υπάρχει μόνο αγάπη, σεβασμός και αναγνώριση μέσα από το κοινό και αν το πετύχεις αυτό νομίζω ότι μπορείς εύκολα να γευτείς κι αυτήν την ωραία γεύση της μουσικής, όπως καλή ώρα συμβαίνει σε κάποιες συναυλίες που κάνω.

- Ως Κύπριος πώς βλέπεις την πολιτική εξέλιξη στο νησί μας; Ενημερώνεσαι καθόλου;

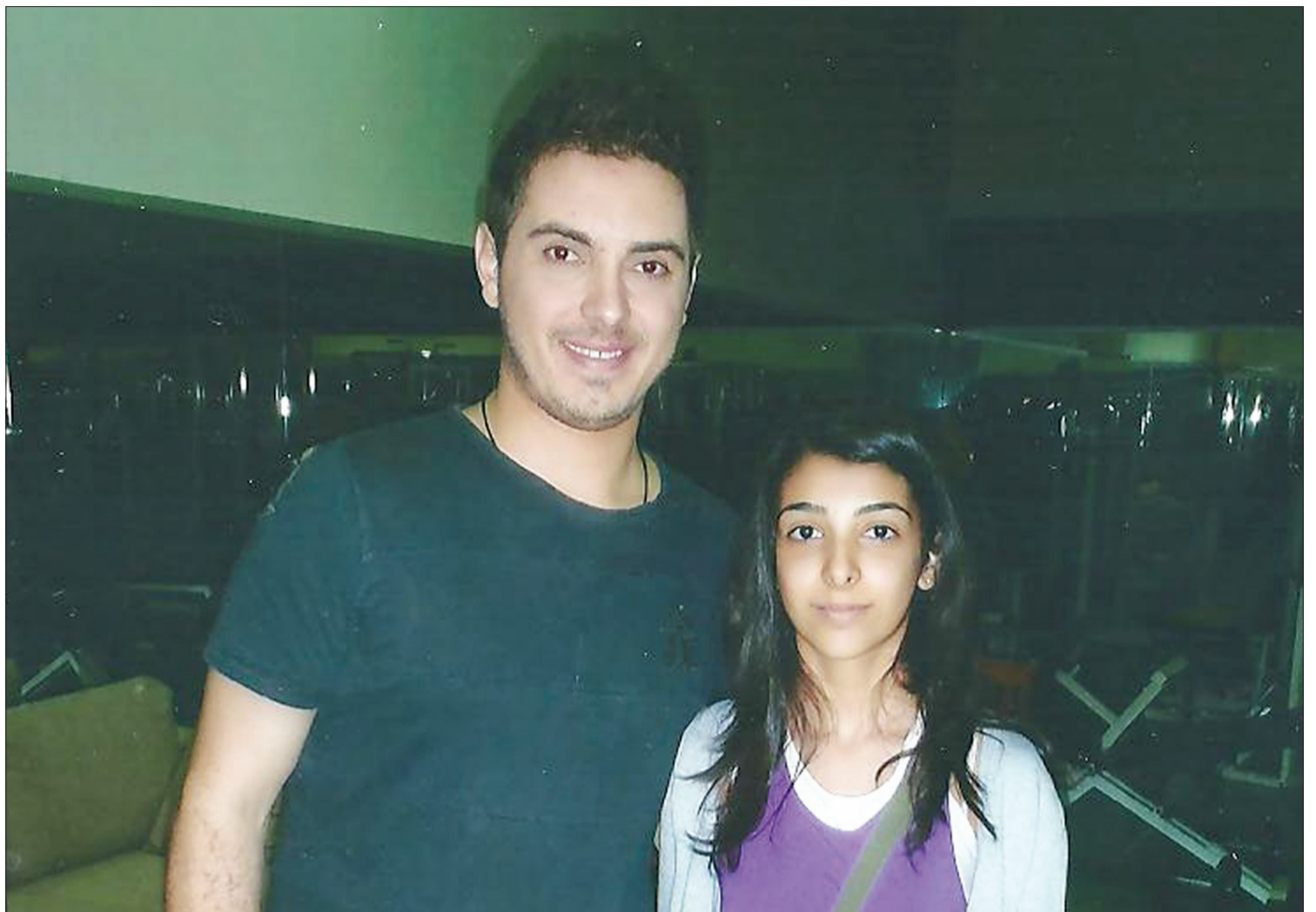
Ναι, ενημερώνομαι, γιατί όπως σας ανέφερα, είμαι και πρόσφυγας από την Κερύνεια και είναι ένας λόγος παραπάνω να με απασχολεί και να με καίει αυτό το θέμα όπως και τους υπόλοιπους. Σαφώς δεν είναι εύκολα τα πράγματα στην Κύπρο αλλά ελπίζω ότι σύντομα θα βρεθεί μια λύση. Σίγουρα δεν θα είναι προς το καλύτερο τα πράγματα, γιατί οι πιέσεις είναι πολλές, οι συμβιβασμοί όλο και περισσότεροι και νομίζω ότι κάποια στιγμή πρέπει να μπούμε σε ένα δρόμο μιας λύσης που να ξέρουμε ότι δεν θα είναι απόλυτα η ιδανική, αλλά θα είναι η απαραίτητη.

- Έχεις καθόλου άγχος κάθε φορά που βγαίνεις στη σκηνή;

Νομίζω ότι άμα χαθεί αυτό το άγχος, η νευρικότητα και η αμηχανία πριν να ανέβεις πάνω στη σκηνή θα μονοτονήσει πολύ η ζωή μου στη μουσική και δεν θέλω να το χάσω ποτέ. Συμβαίνει πάντα απ' τις πιο μικρές μου ως και τις πιο μεγάλες μου συναυλίες και είναι πολύ απολαυστικό, πολύ δημιουργικό και πολύ όμορφο γενικότερα.

- Νιώθεις διαφορετικά όταν τραγουδάς στην Κύπρο;

Πάντα νιώθω διαφορετικά, γιατί εδώ είναι το σπίτι μου, εδώ μεγάλωσα, εδώ έχω τις

πρώτες μου αναμνήσεις, εδώ βλέπω τους συμμαθητές μου, τους φίλους μου, τους παλιούς καλούς μου φίλους, εδώ είναι η οικογένειά μου. Στα περισσότερα αυτά μέρη έχω τραγουδήσει πρωτοξεκινώντας στα 15 μου με τα τραγούδια μου που έβγαλα στην Κύπρο, οπότε κάθε σημείο είναι σημείο αναφοράς για μένα και κάτι μου ξυπνάει μέσα μου τον μικρό Μιχάλη, το παιδί της τότε εποχής και αυτό είναι πολύ συγκινητικό και δεν θα 'θελα ποτέ να το χάσω, γιατί για μένα η Κύπρος είναι ένα καταφύγιο, ένα σπίτι, μια ασφάλεια όπου μπορώ να γυρίσω πίσω, οποιαδήποτε στιγμή νιώσω ότι κάτι μπορεί να μου συμβεί.

- Η πηγή της έμπνευσής σου φαίνεται να είναι κατά κύριο λόγο ο έρωτας. Ποιο από τα τραγούδια σου θεωρείς πιο ερωτικό;

Το κάθε τραγούδι λέει μια ιστορία. Η κάθε ιστορία έχει την ικανότητα να «μιλάει» στον καθένα με διαφορετικό τρόπο. Οπότε το θέμα δεν είναι ποιο θεωρώ εγώ πιο ερωτικό τραγούδι, αλλά ο καθένας ακροατής ξεχωριστά. Αυτή την περίοδο αν θα διάλεγα, παρ' όλα αυτά, δύο τραγούδια θα ήταν «Ο Βυθός σου» και το «Να μείνεις εδώ».

- Τον τελευταίο καιρό ο κίτρινος τύπος ασχολήθηκε πάρα πολύ με την προσωπική σου ζωή. Σε είδαμε να χωρίζεις, να ερωτεύεσαι, να παντρεύεσαι μέχρι να γίνεσαι και πολιτικός! Πώς σε βρίσκουν τα δημοσιεύματα αυτά;

Δε μου αρέσει να κοινοποιείται η προσωπική μου ζωή από τη στιγμή που δεν αφορά τη δουλειά μου, αλλά δυστυχώς το βλέπω σαν κάτι που δεν μπορώ να αποφύγω.

- Σκέφτεσαι να εγκαταλείψεις την εργένικη ζωή;

Ήμουν εργένης για αρκετά χρόνια και μου άρεσε. Απ' τα 18 που τέλειωσα το στρατό, ζω μόνος μου. Δεν το έχω στερηθεί, το έζησα, είχα μια ωραία, ξέγνοιαστη εποχή, αλλά τελείωσε. Και δεν το επιθυμώ ξανά. Δεν θέλω να ξαναβρεθώ σε αυτή τη θέση.

- Το άγχος που προκαλεί στους άνδρες η ιδέα του γάμου σε επηρεάζει;

Δεν με αγχώνει πια. Όταν ωριμάσουν οι συνθήκες και είσαι σε μια ηλικία για να το κάνεις, το κάνεις.

- Σκέφτεσαι ότι η καριέρα σου θα φτάσει κάποτε στο τέλος της;

Το τέλος της καριέρας του ο καθένας το σκέφτεται απ' την πρώτη στιγμή που ξεκινά να ασχολείται με αυτό που θέλει να κάνει. Δεν το κρύβω πως για πολλούς από εμάς, αυτό είναι ένας μεγάλος φόβος, γιατί δεν είναι μια οποιαδήποτε δουλειά που δουλεύεις και περιμένεις τη σύνταξη. Το τέλος, μιραία, θα έρθει. Οι δυνάμεις σου σε εγκαταλείπουν, η όρεξή σου μπορεί να μειωθεί, η αποδοχή επίσης.

- Ποιο πιστεύεις είναι το μυστικό της επιτυχίας σου που σε κρατάει χρόνια στην κορυφή; Θα άλλαζες το style των τραγουδιών σου αν η μόδα το επέβαλλε;

Δεν νομίζω ότι υπάρχει συνταγή γι' αυτό, νομίζω ότι όταν κάνεις τη δουλειά σου με ειλικρίνεια, με αγάπη, ανιδιοτελώς, το κοινό ξέρει ν' αγαπά, ξέρει να εκτιμά και το δείχνει απλόχερα, γενναϊόδωρα όπως το έδειξε και με το «Καλύτερο Ψέμα» που ήταν πενταπλά πλατινένιος ο δίσκος!

Αυτό που γενικά πιστεύω είναι ότι πρέπει να δουλεύεις σκληρά και να βασίζεσαι ανεπηρέαστος στις δυνάμεις σου κι όχι στις επιταγές της μόδας. Επομένως δεν θα μπορούσα να αλλάξω κάτι εσωτερικό μου,

όπως είναι τα τραγούδια μου, και να τα προσαρμόσω στις επιταγές των καιρών.

- Έλληνες τραγουδιστές που σου αρέσουν;

Χαρούλα Αλεξίου, Γιώργος Νταλάρας, Μανώλης Λιδάκης, Ελένη Τσαλιγοπούλου... Πολοί..

- Ποια είναι η γνώμη σου για τα talent shows, τις μουσικές εκπομπές, τη Eurovision; Είσαι υπέρ;

Πολλά από αυτά δεν είναι ακριβώς μουσικές εκπομπές, αλλά εξυπηρετούν και τηλεοπτικές ανάγκες. Δεν μπορεί να είναι κάποιος αρνητικός ή θετικός με όλα. Το θέμα είναι να μπορούν μέσα από αυτές τις εκπομπές να αναδύονται μερικά ταλέντα που θα έχουν και διάρκεια στον χρόνο.

Σαλώμη Κατσιολούδη, Β3
Μάρω Χατζηχριστοδούλου, Β4

Δικαίωμα στη διαφορετικότητα

Διάλογος εφήβων

Ο ρατσισμός ήταν το αντικείμενο συζήτησης στο Διάλογο των εφήβων, στον οποίο έλαβαν μέρος μαθητές από διάφορα σχολεία της Λευκωσίας, Δημόσια, και Ιδιωτικά. Θέμα του: "Η Διαφορά είναι Δικαίωμα: Διακρίσεις, Ρατσισμός και οι επιπτώσεις τους στα παιδιά". Το σχολείο μας αντιπροσώπευσε τριμελής ομάδα μαθητών μαζί με την κ. Χρυστάλλα Λοΐζου, καθηγήτρια της Οικιακής Οικονομίας.

Τα ερωτήματα που υπέβαλαν οι μαθητές έπεφταν βροχή. Οι καθηγητές και οι συντονιστές του Διαλόγου, κατέγραφαν τις απόψεις των μαθητών και απαντούσαν οι ίδιοι στα ερωτήματα, γύρω από το θέμα της Διαφορετικότητας. Οι μαθητές έθιξαν όλες τις μορφές διαφορετικότητας: του ρατσισμού και των διακρίσεων που βλέπουν και ίσως να αντιμετωπίζουν και οι ίδιοι. Κύριο θέμα συζήτησης ήταν η συμπεριφορά

μεταξύ Ελληνοκυπρίων-Τούρκων και Ελληνοκυπρίων-Τουρκοκυπρίων. Συζήτησαν, είπαν τις απόψεις τους, έθεσαν ερωτήματα, και φυσικά διαφώνησαν!

Οι διακρίσεις, συναντώνται, όχι μόνο στο σχολείο αλλά και στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον των παιδιών. Τη συζήτηση επίσης απασχόλησε το θέμα των διακρίσεων σε βάρος των αλλοδαπών πολιτικών προσφύγων, αλλά και οι «διακρίσεις» που νιώθουν οι Ελληνοκύπριοι ότι γίνονται σε βάρος τους, διότι θεωρούν ότι η οικονομική βοήθεια που δίδεται σε αλλοδαπούς, είναι μεγαλύτερη από αυτή που καταβάλλεται σε Ελληνοκυπρίους. Σε αυτό το σημείο η συζήτηση «πήρε φωτιά», αλλά τελικά ο Διάλογος έληξε με επιτυχία και όλοι έμειναν απόλυτα ευχαριστημένοι!

Αφροδίτη Γρηγορίου, Γ3

Λεπροκομείο: Κοινότητα στιγματισμένων

Το λεπροκομείο στεγαζόταν αρχικά στο χώρο που σήμερα βρίσκεται το Πανεπιστήμιο Κύπρου. Ανεπίσημα ιδρύθηκε το 1809, όταν ο δραγομάνος Χατζηγεωργάκης Κορνέσιος είχε δωρίσει έκταση 300 σκαλών με δικό του νερό, για να μένουν οι ασθενείς λεπροί.

Το 1891 επί Αγγλοκρατίας έγινε το πρώτο λεπροκομείο και το 1955 αυτό μεταστεγάστηκε από τη Λευκωσία στη Λάρνακα, όταν αποφάσισαν οι αποικιοκράτες να ιδρύσουν την Παιδαγωγική Ακαδημία στο χώρο εκείνο. Η εκκλησία που σήμερα βρίσκεται στο ίδρυμα Αγίου Χαράλαμπος στη Λάρνακα, βρισκόταν παλιά στη Λευκωσία και είχε μεταφερθεί με έναν πολύ ξεχωριστό τρόπο. Οι τεχνίτες αριθμήσαν τις πέτρες, τη χάλασαν και την ξανάκτισαν. Το ίδρυμα είναι κυβερνητικό και υπάγεται απευθείας στον Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Υγείας. Προσφέρει διάφορες εξυπηρετήσεις στους πρώην ασθενείς όπως μόνιμη στέγαση, οικονομική βοήθεια, νοσηλευτική φροντίδα μέρα και νύκτα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Αποτελείται από διάφορα κτίρια: διαμερίσματα των τροφίμων, κουζίνες, κλινική, εκκλησία με μόνιμο ιερέα και λέσχη, όπου οι τρόφιμοι ψυχαγωγούνται. Πιο παλιά λειτουργούσε και συνεργατικό παντοπωλείο από όπου ψώνιζαν τα χρειώδη. Παλαιότερα υπήρχαν διορισμένα στο ίδρυμα άτομα τα οποία αποτελούσαν το νοσηλευτικό και εργατικό προσωπικό. Οι φροντίστριες εργάζονταν με βάρδιες και η κάθε μια φρόντιζε τρεις με πέντε ασθενείς: μαγείρευε, καθάριζε, έντυνε και τάιζε τους ασθενείς και γενικά τους βοηθούσε σε ό,τι χρειαζόνταν, όπως γίνεται και σήμερα. Σε όλους τους ασθενείς, τροφίμους και μη, έδιναν επίδομα διατροφής και ρουχισμού. Ο μοναδικός λόγος λειτουργίας του ιδρύματος ήταν και είναι η φροντίδα των τροφίμων που δεν είχαν και δεν έχουν πού αλλού να μένουν.

Η περσινή τηλεοπτική σειρά του Mega «Το Νησί», μας συγκλόνισε τόσο πολύ που θέλαμε φέτος να ψάξουμε το τι συνέβαινε στο δικό μας νησί, όταν κάποιος συμπατριώτης μας είχε λέπρα. Τον έστειλαν στη Σπιναλόγκα ή είχαμε κι εμείς τη δική μας Σπιναλόγκα; Σε πολλά ερωτήματά μας, έδωσε απαντήσεις η Δόκτωρ Ειρήνη Χατζηχαράλαμπος, η τελευταία Διευθύντρια της στέγης Αγίου Χαράλαμπος (λεπροκομείο).

Η λέπρα, ή νόσος του Χάνσεν είναι μία νόσος χρόνια που κυρίως προσβάλλει το ρινικό βλεννογόνο τα νεύρα και το δέρμα. Οφείλεται στο μυκοβακτηρίδιο της λέπρας και ο πρώτος που τη περιέγραψε και ανακάλυψε το αίτιο της ήταν ο Χάνσεν το 1873 γι' αυτό και ονομάζεται διαφορετικά και νόσος του Χάνσεν. Το 1948, βρέθηκε η πλήρης θεραπεία της, αλλά τα άτομα που είχαν νοσήσει έφεραν έντονα τα σημάδια της αρρώστιας και δεν ήταν εύκολο να γίνουν αποδεκτά από την κοινωνία. Για τον λόγο αυτό οι πρώην λεπροί, δεν εγκατέλειπαν το λεπροκομείο.

- Πότε διοριστήκατε διευθύντρια της στέγης Αγίου Χαράλαμπος;

Την 1/12/1988 διορίστηκα διευθύντρια στη στέγη «Αγίου Χαράλαμπος» ή αλλιώς λεπροκομείο και ταυτόχρονα ανέλαβα και την ιατρική φροντίδα των ασθενών σαν γιατρός γενικής ιατρικής.

- Πόσοι ασθενείς υπήρχαν στο λεπροκομείο; Υπάρχουν ακόμη και πόσοι;

Αρχικά, πριν μεταφερθεί στη Λάρνακα υπήρχαν 88 ασθενείς μέσα στο λεπροκομείο και παγκύπρια 108. Μετά όταν διορίστηκα στο λεπροκομείο στη Λάρνακα υπήρχαν 29 ασθενείς μετά αυξήθηκαν στους 30 αλλά μετά σταδιακά μειώθηκαν και σήμερα έχουμε 3, ενώ παγκύπρια 32.

- Η λέπρα θεωρείται μεταδοτική ασθένεια; Ναι, αλλά είναι πολύ δύσκολη η μετάδοσή της.
- Δηλαδή ποιος πιθανότερος υπάρχουν να μεταδοθεί και πώς μεταδίδεται;

Μεταξύ συζύγων οι πιθανότητες είναι 1-3%. Για να μεταδοθεί χρειάζεται να υπάρχουν κάποιες συγκυρίες. Πρέπει να υπάρχει το μικρόβιο να διασπείρεται στην ατμόσφαιρα. Επίσης παίζει ρόλο η άμυνα του οργανισμού, το υγρό και ψυχρό κλίμα ευνοεί, οι συνθήκες υγιεινής παίζουν ρόλο, το φύλο και η ηλικία, αφού τα παιδιά και οι άντρες είναι πιο ευάλωτοι.

- Σήμερα μπορεί να θεραπευτεί η λέπρα;

Η λέπρα προσβάλλει όλα τα όργανα του οργανισμού, εκτός από το κεντρικό νευρικό σύστημα. Σήμερα θεραπεύεται πλήρως ακολουθώντας συγκεκριμένη θεραπεία. Ο χρόνος της θεραπείας είναι ανάλογα με τη μορφή της ασθένειας και κυμαίνεται από δύο μέχρι πέντε χρόνια.

Η θεραπεία μπορεί να γίνει κατ'οίκον ή στα

γενικά νοσοκομεία, όταν χρειαστεί.

Με τη θεραπεία ο ασθενής θεραπεύεται πλήρως και όταν η διάγνωση γίνει έγκαιρα προλαμβάνονται οι μόνιμες βλάβες και οι παραμορφώσεις.

Η προκατάληψη του κόσμου και η απομόνωση των ασθενών που είχαν λέπρα ήταν επακόλουθο των παραμορφώσεων και της αποκρουστικής εικόνας του ασθενούς.

- Πώς ήταν οι σχέσεις σας με τους ασθενείς;

Στα πρώτα χρόνια υπήρχε πολλή προκατάληψη και ήταν συγκρατημένοι. Όμως, επειδή χρειαζόνταν διευθυντή γιατρό, ο οποίος να ήταν σε καθημερινή βάση μαζί τους ακόμα και τα Σαββατοκύριακα, μου έδειξαν πολλή εμπιστοσύνη και εγώ προσπάθησα να μην τους απογοητεύσω δείχνοντάς τους την αγάπη μου.

- Πώς νιώθατε που βρισκόσασταν ανάμεσα σε αυτούς τους ανθρώπους;

Είχα ξαναέρθει σε επαφή με λεπροκομείο, γιατί όταν ήμουν φοιτήτρια έκανα μια εργασία για τη λέπρα. Έτσι ήθελα να τους βοηθήσω να ξεπεραστεί η προκατάληψη. Εξάλλου ήταν δική μου επιλογή να δουλέψω στο λεπροκομείο και ένιωθα ικανοποίηση που πρόσφερα σε ανθρώπους που όλη τους τη ζωή υπέφεραν.

Ανθή Αλεξάνδρου, Β4

Μου άνοιξε το σπίτι της και την καρδιά της και μου μίλησε λες και με ήξερε από χτες, η Λεβεντομάνα, κυρία Πόπη Νεοφυτίδου- Χριστοφόρου, που έχασε τους αγγέλους της την αποφράδα ημέρα της 11ης Ιουλίου στο Μαρί. Στο αντίκρισμα της πονεμένης αλλά σύγχρονης «Σπαρτιάτισσας» μάνας όλοι μένουν εμβρόντητοι! Η ακλόνητή της πίστη την κρατάει όρθια να ανεβαίνει το Γολγοθά της. "Πρέπει να μείνω δυνατή, έχω υποχρέωση για τα δύο χαμόγελά τους να συνεχίσω να ζω. Η ζωή τραβά τον δρόμο της και πρέπει όλοι να σταθούν όρθιοι και μαζεύοντας τα κομμάτια τους, να απενίσουν το μέλλον με αισιοδοξία..." είπε και η καρδιά μου ράγισε...

- Πώς είναι η ζωή σας μετά την "έκρηξη";

- Άλλαξαν πολλά. Εδώ και επτά μήνες από «την ημέρα των μωρών», πίνω αγιασμό και τρώω αντίδωρο.

- Είχατε ανέκαθεν αυτή την πίστη;

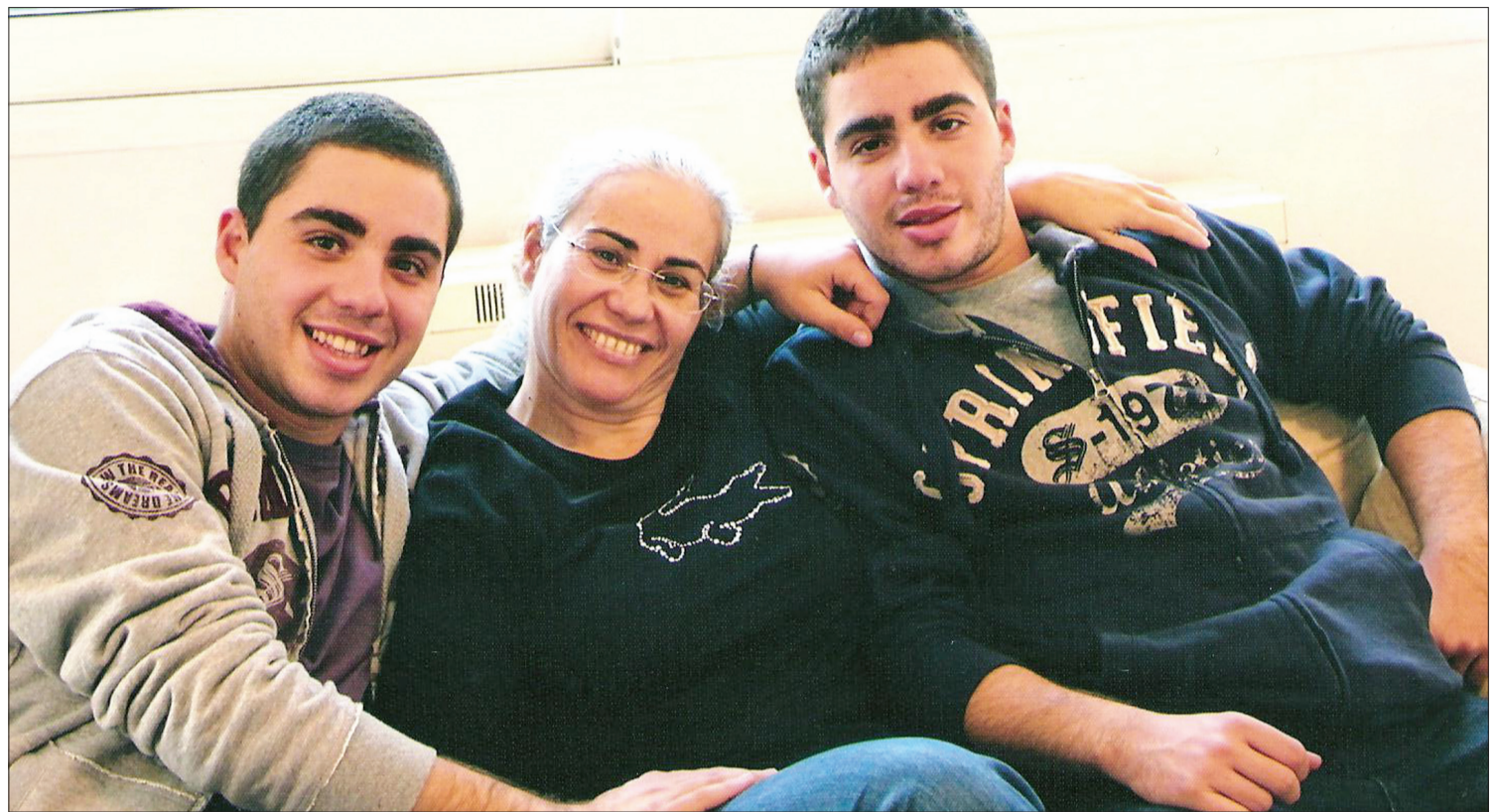
- Από τον καιρό που ήμουν μωρό και με είχαν υπό την προστασία τους οι καλές, σοφές γιαγιάδες μου. Η πίστη ενδυναμώνει τον άνθρωπο. Τα θαύματα που κάνουν οι Άγιοι μας, τα λείψανα των Αγίων μας που μυροβλύζουν, όλα μας οδηγούν στο συμπέρασμα ότι οι ψυχές μας συνεχίζουν να ζουν και των καλών ανθρώπων αγάλλονται στον Παράδεισο!

- Έμειναν όλοι άφωνοι με την αρχαιοελληνική αξιοπρέπεια που ανπιμετωπίσατε το τραγικό συμβάν. Από πού αντλείται τόσες ψυχικές δυνάμεις;

- Έψαλλα, το «Η Ζωή εν τάφω»· «Ω γλυκύ μου έαρ, γλυκύτατό μου τέκνο» και ήρθαν στο μυαλό μου όλες οι στιγμές από το Πάσχα, που πέρασε η Παναγία κάτω από τον Σταυρό και είδε το γιο της. Έλεγα: «Παναγία μου βλέπεις ένα παιδί πάνω στο Σταυρό, εγώ βλέπω δύο. Θέλω τη βοήθειά σου, θέλω τη δύναμή σου». Στάθηκα ακόμα στα πόδια μου, για να βοηθήσω τα μωρά, τους φίλους τους. Πρέπει να μείνω δυνατή, έχω υποχρέωση για τα δύο χαμόγελά τους να συνεχίσω να ζω. Το μόνο που λέω τώρα είναι: «Θεέ μου μη με εγκαταλείψεις». Είμαι αρκετά συνειδητοποιημένη, ξέρω πάρα πολύ καλά τι έγινε, τι δεν έγινε, το έζησα. Πολλοί λένε, μήπως δεν κατάλαβε, μήπως τρελάθηκε, μήπως έπαθε κατάθλιψη; Εγώ κατάθλιψη δεν έχω, φαίνεται και εξάλλου θέατρο δεν μπορώ να παίξω. Διότι ναι, υπάρχει η θλίψη ότι έφυγαν οι άγγελοί μου, αλλά υπάρχει και η χαρά ότι εκεί που είναι, είναι καλύτερα απ' ό,τι εδώ. Είναι η χαρμολύπη, δεν υπάρχει κατάθλιψη, υπάρχει χαρά και λύπη.

- Πότε ήταν η τελευταία επικοινωνία που είχατε με τα παιδιά σας;

- Την Κυριακή το βράδυ με πήραν τηλέφωνο, γιατί έμειναν οι φίλοι τους μέσα και ήθελαν να παραγγείλουν σουβλάκια. «Μάμα, θα παραγγείλουμε σουβλάκια απόψε. Και κοίταξε επειδή ορισμένοι από τους φίλους μας δεν έχουν λεφτά είπαμε ότι είναι τα γενέθλιά σου, γι' αυτό μάμα αν σε πιαν ξέρεις». Εν τω μεταξύ, κάθε μήνα είχα γενέθλια, γιατί ήθελαν να κερνούν τον άλλο χωρίς να τον φέρνουν σε δύσκολη θέση. Όταν ήξεραν ότι δεν είχες λεφτά έλεγαν «Ρε, είναι τα γενέθλια της μάμας μου, κερνώ σήμερα». Το πρωί της Δευτέρας η ώρα 4:15 με πήρε ο Χρίστος τηλέφωνο και μου λέει «Μάμα, γίνονται κάποιες μικροεκρήξεις εδώ, σε παίρνω τηλέφωνο, για να μην ανησυχείς, μήπως έρθουν δημοσιογράφοι, να ξέρεις ότι είμαστε καλά». Όταν μου είπε μικροεκρήξεις: "Α Παναγία μου", λέω εγώ, "τώρα τι γίνεται;"; Αρχισα να παίρνω τον Μίλτο: «Μίλτο μου;» «Μάμα γίνεται χαμός, οι φίλοι μας εδώ φοβήθηκαν, προσπαθούμε να τους δυναμώσουμε, φοβούνται μάμα, ε να κλείσω και θα σου τηλεφωνήσω μετά.» «Εντάξει γιε μου». Λέω δεν πάμε καλά. Ξυπνώ τον άντρα μου, την κόρη μου, τη μάνα μου, με τις πιτζάμες, τις παντόφλες και πάμε στο Μαρί. Μέχρι να πάμε εκεί έγινε 5:00. Είχε φοβερή ομίχλη, δεν βλέπαμε τίποτα και φτάσαμε εκεί

Χρίστος-Μίλτος: «Μια καρδιά, δύο σώματα!»

και είχε όπως την ανατολή του ήλιου, ένα χρώμα πολύ κόκκινο ο ουρανός και μαζεύτηκαν αυτοκίνητα στην πύλη και λέει μου ο άντρας μου: "Γιατί να κατεβούμε; Αφού ήδη μαζεύτηκαν αυτοκίνητα σημαίνει είναι εντάξει, είναι υπό έλεγχο". Πού να πάει το μυαλό μας τι γίνεται ή τι επρόκειτο να γίνει. Στο μεταξύ όταν ήμασταν εκεί κοντά, ξαναπήρα τηλέφωνο χωρίς να τους πω ότι είμαι έξω. «Γιε μου τι γίνεται;» «Μάμα γίνεται χαμός, τηλεφωνούμε και έρχονται όλοι μέσα. Να σε πάρουμε όταν μπορέσουμε». Έγινε 5:15, αυτό το τηλεφώνημα, 5:20 ο άλλος. 5:40 πήρα εγώ τηλέφωνο: «Γιε μου τι γίνεται;» «Μάμα δεν μπορώ να σου μιλήσω είμαστε μαζί με τους διοικητές μας και είμαστε με την υδρο-

φόρα και πάμε να σβήσουμε τη φωτιά». Ήθελαν 5 λεπτά να φτάσουν πάνω και φαίνεται μόλις έφτασαν και κατέβηκαν εκείνη την ώρα έγινε η έκρηξη. Αυτό ήταν. Και μου είχαν πει «Μην ανησυχείς μάμα και είμαστε και οι δύο μαζί, είμαστε καλά, μην ανησυχείς». Μην ανησυχείς, είμαι με τον αδερφό μου, διότι έψαχνε ο ένας να βρει τον άλλο, ήταν σε διαφορετικά πόστα. Γι' αυτό μόλις ακούσαμε την έκρηξη είπα ότι αποκλείεται να ζει μόνο ο ένας. Έφυγαν μαζί. Μαζί ήρθαν, μαζί έφυγαν. Αν ζούσε ο ένας έπρεπε να ζήσει και ο άλλος. Έφυγαν έτσι απλά...

- Ήταν δηλαδή παντού μαζί;

- Ήταν μαζί, αλλά ήταν διαφορετικές προ-

σωπικότητες. Έκαναν διαφορετικές παρέες, είχαν διαφορετικά ενδιαφέροντα, όμως ήταν μια καρδιά, δύο σώματα ο Χρίστος και ο Μίλτος. Έγραφαν ίδιες εκθέσεις, όποτε έκανε λάθος ο ένας το έκανε και ο άλλος. Για να μάθουν να γράφουν έκθεση διαφορετική πήγαν 3η Λυκείου. Κάποια στιγμή όταν είχαν ασκήσεις έκανε ο ένας μόνο Φυσική, Μαθηματικά και ο άλλος φιλολογικά. Ρε λαλώ τους: "μην τα κάμετε έτσι". «Άτε ρε μαμά, θα χάνουμε την ώρα μας;» Τον ένα τον είχα πάνω, στο δωμάτιο, και τον άλλο μέσα στην κουζίνα. Απίστευτο! Έγραφαν τα ίδια πράγματα. Οι καθηγητές τους είχαν πάθει πλάκα. Έβαζαν τον ένα στη μια άκρη της αίθουσας και τον άλλο στην άλλη, γύριζε ο ένας έβλεπε τον άλλο, δεν ξέρω τι, έλεγαν τα ίδια! Έπρεπε να τους χωρίσουμε στην επιλογή μαθημάτων. Ο ένας έκανε Μαθηματικά ενισχυμένα και ο άλλος εκείνη την ώρα γυμναστική. Δεν μπορούσε να συγκεντρωθεί ο άλλος να λύσει άσκηση, ώσπου ένιωσε τον αδερφό του ότι ήταν έξω και έπαιζε μπάλα. Πήγαμε, αλλάξαμε ολόκληρο το πρόγραμμα, για να μπορεί να μπει μαζί του.

- Μπορείτε να μου περιγράψετε τον Μίλτο και τον Χρίστο;

- Δεν τους εφώναζα Μίλτο και Χρίστο, τους έλεγα οι άγγελοί μου! Αυτό τα λέει όλα. Ήταν... δεν μπορώ να τους περιγράψω, δεν βρίσκω λέξη να πω ήταν έτσι. Είχαν διάκριση, ήταν γαληνεμένοι, ήταν ειρηνικοί, ήταν αυθόρμητοι, φοβερή ειλικρίνεια. Το δε χιούμορ τους; Η ζωή όλη ίσον χιούμορ. Τους δώσαμε πολλή αγάπη, μας πρόσφεραν πάρα πολλή αγάπη.

(Οι φωτογραφίες που υπάρχουν μαζί με τη συνέντευξη είναι αυτές που μου χάρισε με πολλή αγάπη η κ. Πόπη, για 'μένα και για τη σχολική μας εφημερίδα. Η ίδια όμως δεν ήθελε να φωτογραφηθεί μετά τη συνέντευξη)

Μαρία Παπαμιχαήλ, Γ7

ΕΥ ΖΗΝ: «Η διαφορετικότητα είναι και γοητεία της ζωής»

Θέλαμε να φωνάξουμε ότι η διαφορετικότητα και η μοναδικότητα του κάθε ανθρώπου δίνει στη ζωή μας χρώμα και την κάνει πιο όμορφη, μας γοητεύει και μας προκαλεί να τη γνωρίσουμε. Εμείς οι νέοι άνθρωποι πρέπει να σταματήσουμε να πιστεύουμε σε στερεότυπα και σε αντιλήψεις που βάζουν «ταμπέλες» στους ανθρώπους και τους απομονώνουν. Έτσι, στα πλαίσια του προ-

γράμματος Αγωγής Υγείας «ΕΥ ΖΗΝ», ετοιμάσαμε μία εκδήλωση, για να στείλουμε στους συμμαθητές μας αυτό το ηχηρό μήνυμα κατά του ρατσισμού. Η εκδήλωσή μας κατέπληξε τους πάντες, αφού οι συμμετέχοντες κατέθεσαν και το ταλέντο τους και την ψυχή τους! Τραγουδούσαν, χόρευαν και είπαν με παρρησία την πάσα αλήθεια: «Ναι, ακόμα και μερικοί ανάμεσά μας

είναι ρατσιστές». Αυτό δεν το είπαμε τυχαία, αφού έρευνα που διεξήχθη στο σχολείο μας κατέδειξε του λόγου το αληθές! Καιρός, λοιπόν, να ανηδράσουμε, να διώξουμε τις προκαταλήψεις και να μάθουμε να υποστηρίζουμε το δίκαιο και να προασπίσουμε κάθε ανθρώπινη ζωή!

Αφροδίτη Γρηγορίου, Γ3
Γιώργος Αχιλλέως, Γ7

Χαμένες πατρίδες...

Με αγωνία, αλλά και συγκίνηση, παρακολουθήσαμε τις εργασίες του Συνεδρίου Ιστορίας που διοργάνωσε ο κ. Σάββας Γιαλλουρίδης, στο Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο, στα πλαίσια του Πανεπιστημίου της Δευτέρας, με θέμα: «Ο Μικρασιατικός πόλεμος- Από το θρίαμβο στον όλεθρο.»

Η Μικρασιατική εκστρατεία είχε τεράστιο κόστος για την Ελλάδα. Οι απώλειες του ελληνικού στρατού σε ανθρώπινο δυναμικό, ανέρχονται περίπου σε 91.000. Το άνθος της νεολαίας σκοτώθηκε στον πόλεμο. 1.250.000 προσφυγοποιήθηκαν στην Ελλάδα κυρίως αλλά και σε άλλες χώρες. Οι περισσότεροι προέρχονταν

από τα δυτικά παράλια της Μικράς Ασίας, τον Πόντο και την Ανατολική Θράκη. Υπολογίζεται ακόμη ότι 450.000 - 640.000 εκτοικήθηκαν. Οι υλικές ζημιές μόνο στην περιοχή της Σμύρνης ξεπέρασαν τα 200.000.000 δολάρια. Δεν μπορεί όμως να καταμετρηθεί και να υπολογισθεί ο ανθρώπινος πόνος που προκάλεσε αυτή τη τραγωδία.

Ευχή όλων μας είναι κάποια στιγμή να κυματίσει η ελληνική σημαία στα μικρασιατικά παράλια και στην Κερύνεια μας και όλοι οι πρόσφυγες να επιστρέψουν στις πατρογονικές τους εστίες.

Κωνσταντίνος Γιαλλουρίδης, Γ1
Αφροδίτη Γρηγορίου, Γ3
Χρυστάλα Αγάθωνος, Γ6

Σε ΦΟΝΤΟ... Σχολικό

Πάντα είχα την απορία πώς φτιάχτηκαν τα τεραστίου μεγέθους αγάλματα στο Πετράϊον στο Μαζωτό και ποιος είναι αυτός ο σπουδαίος γλύπτης της εποχής μας! Κι αυτήν την απορία μου έλυσε το σχολείο! Το Πετράϊον, το πάρκο γλυπτικής, έγινε γνωστό μέσα από κυπριακή τηλεοπτική σειρά και από τότε όλο και περισσότερος κόσμος πάει να το επισκεφθεί και να θαυμάσει τα αριστουργήματά του κ. Σάββα Κούλενδρου. Πριν από μερικές βδομάδες, όταν με άλλους μαθητές επισκεφθήκαμε το πάρκο μάθαμε όσα θέλαμε. Φωτογραφήθήκαμε με τα τεράστια πέτρινα αγάλματα και θαυμάσαμε τα έργα που με τόσο αγάπη ο κ. Σάββας σμιλεύει. Όπως μας τόνισε, έχει αφιερώσει μέχρι τώρα 14.000 ώρες και συνεχίζει!!!

Νικολέττα Μιχαήλ, Β3

Η επιλογή... δική μας

«Η επιλογή δική σας...», Με αυτά τα λόγια έκλεισε την ομιλία του ο πρόεδρος της Σχολικής Εφορίας Έγκωμης, κ. Κώστας Αναστασίου, τη μέρα των εγκαινίων της έκθεσης βιβλίου στο σχολείο μας, προβληματίζοντάς μας. Εξήρε μέσα από την ομιλία του την αξία ενός καλού βιβλίου και μας κάλεσε να αποφασίσουμε αν θέλουμε ένα καλό, πιστό φίλο που να μας ακολουθεί παντού ή αν προτιμούμε να καθόμαστε μπροστά από την τηλεόραση και τον υπολογιστή και κοινώς να αποβλακωνόμαστε! Άλλωστε, έχει αποδειχθεί πέραν πάσης αμφιβολίας από έρευνες ότι η πολλή τηλεόραση βλάπτει σοβαρά την υγεία.

Χρίστια Φιλίππου, Γ1

Παζαράκι Αγάπης: Μια αλληιώτικη εκδήλωση

Με ποιο τρόπο οι βάφλες και τα σοκολατάκια μπορούν να βελτιώσουν την κοινωνική και ηθική διάσταση του εαυτού μας; Ο προβληματισμός-ερώτημα που δόθηκε σε όλα τα τμήματα της Α΄ τάξης στο μάθημα της Οικιακής Οικονομίας-Αγωγής Υγείας ήταν: «Πώς μπορώ να βελτιώσω τις πέντε διαστάσεις του εαυτού μου μέσα από σχολικές δραστηριότητες;» Αμέσως αρχίσαμε την έρευνα. Ανακαλύπτοντας και μελετώντας τις πέντε διαστάσεις του εαυτού μας- τη σωματική, τη συναισθηματική, τη νοητική, την κοινωνική και την ηθική διάσταση- αποφασίσαμε να διοργανώσουμε ένα παζαράκι στο οποίο θα διαθέταμε προς πώληση σοκολατάκια και βάφλες, και τα έσοδα θα τα προσφέραμε στα άπορα παιδιά, βελτιώνοντας έτσι την κοινωνική και ηθική διάσταση του εαυτού μας.

Οργανωθήκαμε, συνεργαστήκαμε και δουλεύοντας με κέφι φτιάξαμε λαχταριστά σοκολατάκια και βάφλες. Τη μεγάλη μέρα, χωριστήκαμε σε ομάδες. Κάποιοι ήταν στο ταμείο και άλλοι στη μεταφορά. Τα τραπέζια ήταν γεμάτα με λαχταριστά εδέσματα και όλα τα παιδιά ήταν έτοιμα να υποδεχτούν και να εξυπηρετήσουν και τον πιο δύσκολο πελάτη.

Στο τέλος της μέρας δεν έμεινε ούτε ένα σοκολατάκι! Το σημαντικότερο όμως για 'μας ήταν ότι επιτεύχθηκε ο στόχος μας, αφού μαζέψαμε 360

ευρώ!! Η Διευθύντρια κάλεσε όλο το σχολείο σε συγκέντρωση, για να μας συγχαρεί για την ευγενική μας χειρονομία και να μας παροτρύνει να προσφέρουμε απλόχερα αγάπη και βοήθεια στους δυσπραγούντες συνανθρώπους μας.

Τελικά, για να βελτιώσουμε όλες τις διαστάσεις του εαυτού μας χρειάζεται μεγάλη και συνεχής προσπάθεια!

Μαριάννα Χρυσάνθου, Α6

ΝΑΙ στη ζωή

Οι εξαρτησιογόνες ουσίες οι οποίες καταστρέφουν εγκεφαλικά κύτταρα, είναι πολύ επικίνδυνες. Οι θανατηφόρες συνέπειες από τη χρήση ναρκωτικών και άλλων παράνομων σκευασμάτων είναι γνωστές. Εξάρτηση όμως προκαλούν και «νόμιμες» ουσίες, όπως το τσιγάρο και το αλκοόλ, που επειδή είναι κοινωνικά αποδεκτές, επιφέρουν με ύπουλο τρόπο ακόμα και τον θάνατο. Οι πολύτιμες αυτές πληροφορίες ήταν μέρος σεμιναρίου στη Λάρνακα.

Με δαπάνη του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού και του σχολείου μας, δώσαμε το παρόν μας στο 128ο σεμινάριο Αντιναρκωτικής Αγωγής, στη Λάρνακα. Παρακολουθήσαμε σεμινάρια για τις ουσίες εξάρτησης, συζητήσαμε μαζί μας ειδικούς, όπως ψυχολόγοι, μέλη της ΥΚΑΝ, βιολόγοι, ακόμα και ιερείς. Μας τόνισαν ότι ουσίες εξάρτησης δεν είναι μόνο τα ναρκωτικά, αλλά και άλλες ουσίες όπως το κάπνισμα, το αλκοόλ και διάφορα φάρμακα.

Η υπερβολική κατανάλωση αλκοόλ προκαλεί μέθη και η παράλυση του σώματος για λίγες ώρες. Στην πραγματικότητα όμως οι συνέπειες είναι πιο μόνιμες, διότι καταστρέφει τα εγκεφαλικά κύτταρα.

Οι νέοι πιστεύουν πως αν καπνίσουν, πιουν αλκοόλ ή ακόμα και να πάρουν ναρκωτικά θα «ανεβάσουν» τη δημοτικότητά τους ή θα ξεχάσουν ένα πρόβλημα που τους βασανίζει. Στην πραγματικότητα όμως χάνουν το παιχνίδι με τη ζωή, χάνουν ακόμα και τον εαυτό τους. Ας πουν ένα μεγάλο ΝΑΙ στη ζωή και ένα τεράστιο ΟΧΙ στην εξάρτηση.

Αναστασία Καρούμπαλη, Β1
Μαρία Γεωργιάδου, Β6

Τραγική «πρωτιά» σε τροχαία

Ανελέητος και ατελείωτος πόλεμος γίνεται καθημερινά, στους δρόμους. Η χώρα μας αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα οδικής ασφάλειας και έχει υψηλό δείκτη τροχαίων ατυχημάτων ανάμεσα στις χώρες της Ευρώπης. Πώς αντιμετωπίζει κανείς ένα τόσο σοβαρό πρόβλημα, το οποίο έχει συχνά καταστροφικές συνέπειες; Η εκπαίδευση, μπορεί να είναι η πιο σωστή απάντηση. Είναι πολύ σημαντικό τα παιδιά από μικρή ηλικία να αναγνωρίζουν τους οδικούς κινδύνους και να μαθαίνουν πώς να τους αποφεύγουν.

Το πρόγραμμα «Ασφάλειας και Υγείας στην Εκπαίδευση» αναφέρεται στην Κυκλοφοριακή Αγωγή. Βασικός στόχος του προγράμματος είναι η πληροφόρηση και ενημέρωση των μαθητών σε θέματα που αφορούν την ασφαλή διακίνηση πεζών, επιβατών και οδηγών.

Το σχολείο μας πραγματοποίησε διάφορες δραστηριότητες, τις οποίες θεωρεί ότι εμπίπτουν στα ενδιαφέροντα των μαθητών καθώς έχουν άμεση σχέση με την καθημερινή τους ζωή, όπως επίσκεψη των μαθητών

της Α' τάξης στο Πάρκο Κυκλοφοριακής Αγωγής, προκήρυξη ενδοσχολικού διαγωνισμού αφίσας με θέμα «Μαθαίνω να κυκλοφορώ» και διάλεξη – βιωματικό εργαστήριο από τον οργανισμό Reaction στους μαθητές της Γ' τάξης.

Τα αποτελέσματα του διαγωνισμού αφίσας για την Οδική Ασφάλεια ανέδειξαν νικητές τους: Άντρια Πασιάδου, Α3, 1ο βραβείο, Γιώργος Εφραίμ, Α1, 2ο βραβείο, Παναγιώτης Χριστοφόρου, Α3, 3ο βραβείο, Άντρια Χριστοφή, Γ7, έπαινος, Ελένη Γεωργίου, Α4, έπαινος.

Την κριτική επιτροπή αποτελούσαν η Διευθύντρια του σχολείου μας, κ. Ζωή Μαυρογένους, ο κ. Αλέκος Ιωαννίδης, καθηγητής Τέχνης, η κ. Κάτια Ορφανού, καθηγήτρια Φυσικής Αγωγής και μέλος της Επιτροπής Οδικής Ασφάλειας και ο κ. Δημήτρης Συμεωνίδης, καθηγητής Πληροφορικής και μέλος της Επιτροπής Οδικής Ασφάλειας.

Παναγιώτης Αθανασίου, Α6
Χρίστος Μακρής, Α6

Τσικνομασκαρέματα

Την Τσικνοπέμπτη οι καθηγητές μας φόρεσαν φιλικά και ευχάριστα πρόσωπα και βοήθησαν τους μαθητές να χαρούν τη μέρα αυτή. Οι μαθητές ήρθαν στο σχολείο με αποκριατίκες μάσκες, στολές και φανταστικές μεταμφιέσεις. Το σχολείο κατακλύστηκε από μεταμφιεσμένους και δεν αναγνώριζες ποιος ήταν κάτω από τις αστείες, τρελές και άλλοτε τρομακτικές μάσκες. Πού είναι οι μαθητικές τσάντες, τα σχολικά παντελόνια και το άσπρο μπλουζάκι που συνηθίζουμε να φοράμε;

Χαρούμενη νύκτα έδωσαν τα παραδοσιακά παιχνίδια που διασκέ-

δασαν μαθητές και καθηγητές. Οι μεγάλοι νικητές του κάθε αγωνίσματος δέχθηκαν συγχαρητήρια για την προσπάθειά τους. Η στιγμή που θα μείνει σε όλους αξέχαστη ήταν όταν (με τη βοήθεια των υπευθύνων καθηγητών τους) οι μαθητές άφησαν για λίγο τα θρανία και τα μαθήματα και έγιναν μικροί Master Chef ψήνοντας σουβλάκια, λουκάνικα, πατάτες και χαλούμι. Έτσι

αναπτύσσεται το πνεύμα της ομαδικότητας και της δημιουργικότητας!

Για το τέλος, έμεινε το καλύτερο που δεν ήταν άλλο από το αποκλειστικό μας... «Σαμπορνόμο»!!! Οι πιο εντυπωσιακά μασκαρεμένοι παρέλασαν στο δικό μας... σαμπορνόμο και καταχειροκροτήθηκαν από όλους μας. Η κριτική επιτροπή που προσπάθησε να μείνει ανεπηρέαστη έκανε τα αυστηρά της σχόλια.

Οι νικητές του διαγωνισμού δεν ήταν οι μόνοι κερδισμένοι αφού ολόκληρο το σχολείο διασκέδασε με την καρδιά του αυτή την τόσο ξεχωριστή μέρα!

Έλενα Παχουλίδου, Β3
Φοίβη Δημοσθένους, Β3

Με άφθονο... χυμό και αναψυκτικό

Πίτσα, μπόλικα αναψυκτικά και χυμοί, δυνατή και ανεβαστική μουσική, κέφι, και χορός είναι οι προδιαγραφές για ένα πετυχημένο πάρτυ. Και το δικό μας – πάνω κάτω – τα είχε όλα!

Μύθος τελικά ότι με το αλκοόλ κάνεις κέφι! Δεινοί χορευτές, επεδείκνυαν πάνω στα τραπέζια τις ικανότητές τους στους λαϊκούς χορούς. Τα τσιφτετέλια μάλιστα ήταν αυτά που ξεσήκωσαν τους πάντες. Το πάρτυ που διοργάνωσε για μας ο Σύνδεσμος Γονέων στις 23 Ιανουαρίου στο club Galea ήταν τέλειο. Οι παρευρισκόμενοι ήταν αρκετοί (παρόλο που κάποιοι δεν μας τίμησαν με την παρουσία τους κάτι το οποίο μας दुσαρέστησε). Παράλληλα όσοι βρέθηκαν εκεί είχαν να πουν τα καλύτερα για το γενικό κλίμα που επικρατούσε όσο και για τη διοργάνωση.

Η γκλαμουριά του πάρτυ μας, αποτυπώνεται στις λαμπερές ενδυματολογικές επιλογές. Όλοι οι παρευρισκόμενοι, ένας και ένας, λαμπεροί και καλοντυμένοι! Κυριαρχούσε το μαύρο,

καθώς και τα σκούρα χρώματα. Ακόμα και οι αποχρώσεις του ροζ, ήταν glamoruous και chic. Οι κοπέλες έκλεψαν την παράσταση και παρέδωσαν μαθήματα κομψότητας με τις μίνι φούστες τους, τα στενά τους φορέματα και τις κομψές τους γόβες.

Μια έκπληξη περίμενε μια από τις τελειόφοιτες παρευρισκόμενες, η οποία είχε τα γενέθλιά της και της έφεραν μία τούρτα. Ο ενθουσιασμός όλων ήταν εμφανής, κυρίως λόγω της ελπίδας να περισσέψει ένα κομματάκι τούρτα, η οποία όμως δεν ήταν αρκετή για όλα τα πεινασμένα στομάχια.

Ελπίζουμε ότι δεν ήταν αυτό το τελευταίο πάρτυ της χρονιάς και ότι θα ακολουθήσουν και άλλα. Εμείς πάντως είμαστε πανέτοιμοι για το επόμενο!

Έλσα Παλάτου, Γ5 • Μιχαήλ Νικολέτα, Β3
Άντρεα Χριστοφή, Γ7 • Χριστίνα Ανδρονίκου, Γ7
Νικόλ Ντάγκλας, Γ7

Καλλιστεία στο Galea

Το πάρτυ αυτό, ήταν οτιδήποτε άλλο, εκτός από Χριστουγεννιάτικο, αφού έμοιαζε πιο πολύ με πάρτυ μεταμφιεσμένων!!! Οι μαθητές, πολύ φυσιολογικά, φόρεσαν παντελόνια τζιν και πουκάμισο ή μοντέρνες μπλούζες. Οι μαθήτριες, όμως, εκμεταλλεύτηκαν το γεγονός ότι δε θα φορούσαν τη σχολική στολή και έτσι, πήγαν και αγόρασαν εκκεντρικά πανάκριβα φορέματα ή επίσημες μαύρες mini φούστες, πολύ πάνω από το γόνατο (of course!!!), τις οποίες συνδύασαν με μοντέρνες καλοκαιρινές μπλούζες, μέσα στο καταχείμωνο!!! Ελάχιστες ήταν αυτές που φόρεσαν παντελόνι και ήταν απλά ντυμένες. Την όλη εορταστική εμφάνιση συμπλήρωσε, βεβαίως – βεβαίως, το ανάλογο βάψιμο, στόλισμα, και το «κομμωτηριασμένο» μαλλί, λες και οι νεαρές καλλονές ήταν έτοιμες να δώσουν παράσταση!! Άφησα τελευταίο το θέμα «υπόδηση». Τα πόδια πολλών κοριτσιών κοσμούσαν τα τακούνια, αφού οι περισσότερες προτίμησαν να φορέσουν δεκάποντα ή ακόμη και δωδεκάποντα παπούτσια!!! Αυτό το γεγονός, βέβαια, τις δυσκόλεψε από πολύ έως πάρα πολύ, στο περπάτημα και στο χορό... Αλλά, για όλα υπάρχει λύση! Έτσι, μπροστά στον κίνδυνο να μην καούν οι θερμίδες της πίτσας που φάγαμε, πολύ απλά, έβγαλαν τα παπούτσια τους και χόρευαν ξυπόλητες πάνω στους καναπέδες και στα τραπέζια, γιατί όπως είναι γνωστό η εξωτερική εμφάνιση παίζει πάντα σημαντικό ρόλο για μια γυναίκα, ανεξαρτήτως ηλικίας...

Την περισσότερη ώρα, κάποιες, την πέρασαν στις τουαλέτες,

μπροστά από τους μεγάλους καθρέφτες, αφού ένιωθαν την ανάγκη να καλλωπιστούν περισσότερο, προσθέτοντας καλλυντικά και μακιγιάζ από τα «εφεδρικά» που είχαν μέσα στις κομψές τσάντες τους. Έτσι, κάθε τρεις και λίγο, έβλεπες πως οι γυναικείες τουαλέτες ήταν γεμάτες και δε χωρούσαν άλλα άτομα μέσα. Για να μην αδικούμε, όμως, όλα τα κορίτσια, είχε και κάποιες άλλες που χόρευαν ασταμάτητα, είτε ανεβασμένες πάνω στα τραπέζια – με τα αγόρια – είτε μέσα στη μέση του Club, όπου σχηματιζόταν μια μικρή πίστα. Όλοι, όμως, έμειναν κατευχαριστημένοι, αφού η μουσική που μας έβαζε ο DJ ήταν απίθανη, όπως επίσης και ο χώρος του Club!!!

Άντρεα Παναγιώτου, Β1
Μαρία-Μικαέλλα Κωνσταντίνου, Β1

Η μάχη του Αεροδρομίου: «Αγώνας μέχρι εσχάτων»

Δίπλα σχεδόν από το σχολείο και τα σπίτια μας, βρίσκεται το αεροδρόμιο "φάντασμα", όπου κατά τη διάρκεια της πρώτης εισβολής έγιναν επικές μάχες. Οι Τούρκοι προσπάθησαν με μανία να το καταλάβουν, επειδή θα τους έδινε σημαντικά πλεονεκτήματα και θα οδηγούσε σε πλήρη σχεδόν απομόνωση την Κυπριακή Δημοκρατία.

Ξημέρωμα της 23ης Ιουλίου 1974 τα τουρκικά αεροπλάνα πολυβολούσαν το δίαυλο του αεροδρομίου, ενώ Τούρκοι αλεξιπτωτιστές απέκοψαν το δρόμο που οδηγούσε προς τα χωριά Γερδολακκος και Κοντεμένος και προσπαθούσαν να καταλάβουν το αεροδρόμιο, το οποίο υπερασπιζόνταν ένοπλοι πολίτες, μια διμοιρία εφέδρων ανθυπολοχαγών και ο 32ος Λόχος Κρούσεως της 33ης Μοίρας Καταδρομών, με διοικητή τον Ελλαδίτη ανθυπολοχαγό Χρίστο Κότσαλη. Τη διοίκηση του αεροδρομίου είχε αναλάβει ο ταγματάρχης Γεώργιος Παπαδόπουλος.

Οι Τούρκοι αλεξιπτωτιστές με καταιγιστικά πυρά, συνοδευόμενοι από άρμα μάχης M 48, προσπάθησαν να πλησιάσουν, όμως δέχθηκαν μεγάλο όγκο πυρών και αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν. Οι Τούρκοι αξιωματικοί, διέταξαν τους στρατιώτες τους να επιτεθούν και πάλι. Οι υπερασπιστές του αεροδρομίου και οι επιτιθέμενοι βρέθηκαν σε απόσταση αναπνοής. Η τύχη του αεροδρομίου στηριζόταν στο αγωνιστικό πάθος των ηρωικών υπερα-

σπιστών του, που είχαν πάρει τη διαταγή: "Αγώνας μέχρι εσχάτων".

Στο μεταξύ άρχισαν να καταφθάνουν ενισχύσεις από την Α' Μοίρα Καταδρομών, που είχαν προσγειωθεί κάτω από δραματικές συνθήκες στο αεροδρόμιο. Οι απεγνωσμένες προσπάθειες των

Τούρκων δεν καρποφορούσαν και οι μεγάλες απώλειές τους ανάγκασαν να υποχωρήσουν για δεύτερη φορά. Και ενώ οι ηρωικοί υπερασπιστές πανηγύριζαν για την επιτυχία τους, ήρθε εντολή για κατάπαυση του πυρός. Η απογοήτευση τη στιγμή εκείνη ήταν μεγάλη. Όμως, κρίνοντας εκ των υστέρων, η απόφαση, που πάρθηκε από την πολιτική και στρατιωτική ηγεσία, ήταν σωστή, γιατί οι Τούρκοι διέθεταν περισσότερες και καλύτερα εξοπλισμένες δυνάμεις και αργά ή γρήγορα θα καταλάμβαναν το αεροδρόμιο. Ο ταγματάρχης Παπαδόπουλος, πάνω σε στρατιωτικό όχημα μαζί με δύο αξιωματικούς της Ειρηνευτικής Δύναμης του ΟΗΕ και έναν Τούρκο αξιωματικό, καλούσε τους αντιπάλους να τερματίσουν τις εχθροπραξίες.

Τη μάχη του αεροδρομίου της Λευκωσίας, οι ίδιοι οι Τούρκοι χαρακτήρισαν σαν μία από τις πιο σκληρές επιχειρήσεις στις οποίες είχαν εμπλακεί.

Το αεροδρόμιο παραδόθηκε στην Ειρηνευτική Δύναμη, η ελληνική σημαία αντικαταστάθηκε από αυτήν του ΟΗΕ και Έλληνες και Τούρκοι υποχώρησαν σε νέες θέσεις. Ακόμα, μετά από 38 χρόνια περιμένει να επιστρέψουν οι "επιβάτες" που ξεκίνησαν το ταξίδι τους και δεν επέστρεψαν ακόμα στη βάση τους!

Κωνσταντίνος Γιαλλουρίδης, Γ1
Ραφαέλλα Αλεξάνδρου, Γ1

Η πολιτική της... πειρατείας

Η Τουρκία όχι μόνο απέρριψε την κατακραυγή για την εισβολή στο νησί μας, αλλά δικαιολόγησε την πράξη της, χαρακτηρίζοντας την ως «ειρηνική επέμβαση», για να προστατεύσει τους Τουρκοκύπριους!

Πώς είναι δυνατό σήμερα μετά από 38 χρόνια, η Τουρκία να παραμένει αδιάλλακτη στις απόψεις της; Για το δικό μου μυαλό, ενός δεκαεπταετού, η απάντηση είναι απλή! Έχει την υποστήριξη των "μεγάλων δυνάμεων" (Αμερικής, Βρετανίας). Επίσης σ' αυτή την παιδιάστικη συμπεριφορά της Τουρκίας συμβάλλει και η στρατιωτική υπεροχή της έναντι της δικής μας και η βεβαιότητά της ότι εμείς μόνο στο διπλωματικό επίπεδο μπορούμε να διεκδικήσουμε το δικό μας. Κι εδώ είναι που οι διεθνείς "επανενωτικές" οργανώσεις θεληματικά υστερούν στο να εφαρμόσουν το διεθνές δίκαιο και νόμους, και ανέχονται την απαράδεκτη συμπεριφορά της Τουρκίας, καταπατώντας τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελληνοκυπρίων, χωρίς να αντιλαμβάνονται την επεκτατική πολιτική που ακολουθεί η χώρα αυτή από τον καιρό της ίδρυσής της. Κύριος σκοπός της είναι η επέκτασή της σε ολόκληρη την Ανατολική Μεσόγειο γι' αυτό εδώ και πολύ καιρό δρα σαν διπλωματικός τρομοκράτης σε όλες τις γειτονικές χώρες, παίζοντας τον ρόλο του ειρηνευτή. Εφαρμόζει την πολιτική της πειρατείας και όλοι οι διεθνείς οργανισμοί την επευφημούν! Δεν είναι τυχαίο που ο πολιτικός αρχηγός της Ταγγίρ Ερντογαν προτείνεται ως νομπελίστας ειρήνης!

Ο κυπριακός λαός όμως, πόσο ακόμα μπορεί να υπομένει και να ανέχεται αυτά τα διεθνή χτυπήματα χωρίς να αντιστέκεται, χωρίς να ορθώνει το ανάστημά του στον τούρκο "Ηρώδη"; Πού θα πρέπει να απευθυνθούμε εμείς η νέα γενιά της Κύπρου, για να δικαιωθούμε, αφού οι παππούδες μας φεύγουν χωρίς δικαίωση; Ας μας δώσει επιτέλους κάποιος μία απάντηση! Ο μόνος που μέχρι τώρα μου έδωσε μία λογική απάντηση είναι ο Ν. Καζαντζάκης που έγραψε: "Νιώθω σαν να χτυπάμε τα κεφάλια μας στα σίδερα. Πολλά κεφάλια θα σπάσουν. Μα κάποια στιγμή, θα σπάσουν και τα σίδερα".

Χριστόφορος Σεραφείμ, Α6

Χρίστος Τουφεξής Ένας σύγχρονος Λεωνίδα

Συνέντευξη από τον Χρίστο Τουφεξή πολεμιστή του 286 ΜΤΠ και Πρόεδρο Συνδέσμου Πολεμιστών 286 ΜΤΠ - 1974.

Ήρθε αντιμέτωπος με το θάνατο, πάρα πολλές φορές, τις μαύρες ημέρες της τουρκικής εισβολής. Περικυκλώθηκε από πάνοπλους Τούρκους εισβολείς και γλύτωσε. Έζησε τη φωτιά του πολέμου, είδε πολλούς συστρατιώτες του να χάνονται. Δηλώνει πάντα έτοιμος να υπερασπιστεί για μια ακόμα φορά την Πατρίδα μας, αν χρειαστεί. Ο λόγος για τον Χρίστο Τουφεξή πολεμιστή του 286 ΜΤΠ και Πρόεδρο του Συνδέσμου Πολεμιστών 286 ΜΤΠ - 1974, ο οποίος μίλησε στην Εν Πλω και μοιράστηκε μαζί μας την ανησυχία του για το μέλλον.

- Είχατε υπ' όψιν σας για την πιθανότητα εισβολής, ακόμα και πριν την πραγματοποίησή της;

Γνωρίζαμε για τις πιθανότητες εισβολής, αλλά δεν ξέραμε πότε θα γίνει. Όταν έγινε το πραξικόπημα δεν περιμέναμε να γίνει τόσο σύντομα και η εισβολή.

- Πού και πότε πολεμήσατε;

Πολέμησα με το 286 ΜΤΠ (Μηχανοκίνητο Τάγμα Πεζικού) στο οποίο ήμουν ανθυπολοχαγός του 3ου λόχου (το 286 ΜΤΠ αποτελείτο από 4 λόχους) σε μάχες στο προγεφύρωμα (χώρος απόβασης τουρκικών δυνάμεων) στον Καραβά, στον Κοντεμένο και τη Σκυλλούρα.

- Περιγράψτε μας μερικές εμπειρίες σας από τα πεδία μάχης.

Οι Τούρκοι είχαν το πιο σύγχρονο οπλισμό της τότε εποχής, αυτόματα όπλα τύπου F-N πυραύλους εδάφους-εδάφους, σύγχρονα τεθωρακισμένα άρματα, αεροπορία και ναυτικό, τα οποία χτυπούσαν τις δυνάμεις της Εθνικής Φρουράς ταυτόχρονα. Εμείς είχαμε τυφέκια από τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο. Δεν μπορούσαμε να νικήσουμε, γιατί δεν είχαμε το σωστό οπλισμό, και γιατί δεν είχαμε την καθολική εμπλοκή της Ελλάδας. Εμείς όμως πολεμήσαμε με θάρρος και κατά τη νυκτερινή αντεπίθεση που

πραγματοποίησε το ΜΤΠ 286 στο προγεφύρωμα σπρώξαμε τους Τούρκους 500μ. πίσω στην ακτή από την οποία έγινε η απόβαση. Μια εμπειρία που έζησα είναι όταν μπροστά από τον Σταθμό Διοικήσεως εμφανίστηκε μια πάνοπλη ομάδα από Τούρκους στρατιώτες. Ο ταγματάρχης μου, ο οποίος δεν είχε αντιληφθεί ότι ήταν Τούρκοι μου έδωσε εντολή να προχωρήσω προς το μέρος τους. Εγώ μ' ένα τυφέκιο και χωρίς κράνος προχώρησα προς αυτούς. Στα είκοσι-τριάντα μέτρα τους φώναξα σε ποια μονάδα άνηκαν. Απάντηση όμως καμία. Στα δέκα μέτρα τους ξαναφώναζω. Πάλι χωρίς απάντηση. Όπως έτρεχα βρέθηκα μέσα στη μέση τους περικυκλωμένος, αλλά εκείνοι δεν έκαναν τίποτα. Τα όπλα τους δεν ήταν σε θέση μάχης, κάποιοι μάλιστα τα είχαν στον ώμο. Μου έκανε εντύπωση γιατί ήταν όλοι κοντοί, περίπου 1,50 μέτρο ύψος. Ήταν οπλισμένοι με FN, χειροβομβίδες, τσεκούρια, μπαζούκας και πολυβόλα. Τότε άρχισα να υποψιάζομαι ότι κάτι δεν πάει καλά, γιατί δεν μου απαντούσαν. Και ξαφνικά σπάει τη σιωπή ένας

από αυτούς μιλώντας τουρκικά. Τότε κατάλαβα πως ήταν Τούρκοι και πρόσεξα και το μισοφέγγαρο πάνω στη στολή του.

- Τι σας συγκλόνισε περισσότερο στην εισβολή;

Με συγκλόνισε η διάλυση της Εθνικής Φρουράς και η ευκολία με την οποία έγινε η απόβαση των τουρκικών δυνάμεων. Επίσης με συγκλόνισε το γεγονός ότι ήρθα αντιμέτωπος με τον θάνατο πολλές φορές.

- Χάσατε κάποια αγαπητά σας πρόσωπα κατά την περίοδο της εισβολής;

Κατά την περίοδο της εισβολής έχασα συγγενείς και παιδικούς φίλους, οι οποίοι υπηρετούσαν στο 286 ΜΤΠ και στις καταδρομές. Το 286 ΜΤΠ είχε συνολικές απώλειες: 40 σκοτωμένους - αγνοουμένους και 54 βαριά τραυματιομένους.

- Ποια η γνώμη σας για την πρόοδο του Κυπριακού σήμερα;

Δυστυχώς η λύση που θέλει η Τουρκία είναι τέτοια, για να παραμείνει μόνιμα στην Κύπρο. Σκοπός της είναι μέσω της Κύπρου να ελέγχει όλη την γύρω περιοχή. Με τη λύση που θέλει η Τουρκία η Κύπρος δεν θα επανενωθεί ποτέ. Αν χρειαστεί όμως, για την επίτευξη της ελευθερίας θα πολεμήσουμε.

- Πιστεύετε πως θα επανενωθεί η Κύπρος μας κάποτε;

Η ελπίδα είναι ότι η Κύπρος θα επανενωθεί κάτω από την ομπρέλα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Χριστόφορος Σεραφείμ, Α6

Η Τηλεόρασή μας, έγινε τηλεοπτικός... σκουπιδότοπος

Αλαλούμ κυριαρχεί στην ελληνική και κυπριακή τηλεόραση! Βραζιλιάνικες, τούρκικες σειρές, μεταγλωττισμένες, ξένα τηλεπαιχνίδια, πρόχειρες κυπριακές κωμωδίες, επαναλήψεις! Φαίνεται ότι η κρίση καλά κρατεί... Τα πιο πάνω στοιχίζουν

λιγότερα και παράλληλα προσφέρουν στους τηλεοπτικούς σταθμούς ψηλά ποσοστά τηλεθέασης! Αν είναι ποτέ δυνατόν! Πρέπει να είμαστε πολύ απελπισμένοι για να τα βλέπουμε. Πάντως κάποιιοι πιο προχωρημένοι από εμάς

έχουν συνειδητοποιήσει ότι η τηλεόρασή μας έχει καταστήσει ένα... σκουπιδότοπος. Εμείς απλά είδαμε, σχολιάσαμε και γράψαμε...

Κατερίνα Χατζηχαράλμπος, Β6

Λύκε λύκε είσαι εδώ; Βάζω τα παπούτσια μου και σε κυνηγώ !!!

Με όλα αυτά που συμβαίνουν ο λύκος θα εμφανιστεί και θα μας καταβροχθίσει αλύπητα! Το ξέρω ότι το γέλιο το έχουμε ανάγκη τον τελευταίο καιρό με όλα αυτά που συμβαίνουν, αλλά να μην το παρακάνουμε... Κάποιοι παίζουν με τη νοημοσύνη μας με όλα αυτά τα τραγελαφικά που συμβαίνουν στη συγκεκριμένη τηλεοπτική σειρά. Αρνούμαι να παραδεχτώ ότι αυτή είναι η κυπριακή πραγματικότητα και ότι αυτά συμβαίνουν σε μια οικογένεια! Πού οδεύουμε τελικά σαν Νεοκύπριοι; Θα μας πάρει η κατηφόρα και καλά είναι να προσέχουμε, γιατί ο λύκος θα εμφανιστεί...

Σταυριάννα Κρασιά, Γ7

Τα θέλω των μεγάλων...

Απαραίτητη η γονική συναίνεση...

Η εκπομπή JuniorMasterchef εκμεταλλευόμενη τις φιλοδοξίες των γονιών για τα παιδιά τους, έστησε μία Masterclass, όπου οι μικροί πρωταγωνιστές έπρεπε να αναδείξουν το ταλέντο τους στη μαγειρική και να αποδείξουν στους κριτές ότι είναι σπουδαίοι chef. Οι κριτές Λευτέρης Λαζάρου, Γιάννης Λουκάκος και Δημήτρης Σκαρμούτσος ήταν πάντοτε πρόθυμοι να βοηθήσουν, να συμβουλευθούν, να ενθαρρύνουν τα παιδιά, αλλά και να αναδείξουν αμερόληπτα τον πρώτο Έλληνα JuniorMasterchef. Οικοδέσποινα της εκπομπής, η συμπαθητική Μαρία Μπεκατώρου που στο ρόλο της μαμάς "προστατεύει" τους μικρούς chef. Κόντευα όμως να "πηδηχτώ απ' το παράθυρο", όταν η ίδια η συμπαθής Μαρία, σε μια συνέντευξη της αναφέρει χαρακτηριστικά ότι ο νικητής πρέπει να έχει φαντασία, μαγειρικές ικανότητες, να είναι πειθαρχημένος και συνεργάσιμος και να έχει αγάπη για τη μαγειρική. Ξέχασε μάλλον μία μικρή λεπτομέρεια ότι μιλάμε για παιδιά ηλικίας 8-12! Πώς είναι ποτέ δυνατό ένα παιδάκι 8 ετών να συνδυάζει όλες αυτές τις αρετές;

Τα παιδιά, παρόλα αυτά, προσπάθησαν να αποδείξουν ότι μπορούν να καταφέρουν πολλά, αν οι μεγάλοι τα εμπιστευθούν. Φυσικά το άγχος και η ταλαιπωρία ήταν μεγάλη και ακόμα μεγαλύτερη των μα-

μάδων που συνόδευσαν τα παιδιά τους. Και δεν μπορούμε να ξεχάσουμε και τον μικρό Αγαμέμνονα, ο οποίος δυσανασχετούσε όταν η μητέρα του τον παρενοχλούσε δίνοντας του οδηγίες την ώρα που μαγειρεύει! Πότε οι γονείς θα πάψουν να επιβάλλουν τα "θέλω" τους στα παιδιά τους;

Μαριλένα Χρυσάνθου, Γ7
Ελένη Τομάζου, Α6

Fab 5

3,2,1, Εξευτελιστείτε παρακαλώ!!

"Στην Ελλάδα δεν έχουμε budget", όπως ανέφερε χαρακτηριστικά ο Ηλίας Ψινάκης σε συνέντευξη που έδωσε ο ίδιος μετά την απρόσμενη αποχώρησή του από το ριάλιτι. Πού πάμε ξυπόλητοι στα αγκάθια, αναρωτιέμαι με τη σειρά μου! Πώς είναι δυ-

νατό να μας πλασάρουν τέτοια φτηνά και εξευτελιστικά προγράμματα και να μην αντιδρούμε, για να μην αναφερθώ και στα πρότυπα ανδρών που κάνουν πασαρέλα στο όλο σκηνικό!

Ευτυχώς έχουμε έναν.... καλό σύμ-

μαχο σ' αυτό, τον Ηλία Ψινάκη, που όρθωσε το ανάστημά του και αντέδρασε. Δεν ανεχόταν να παίρνουν φτωχούς ανθρώπους από τα Νέα Λιόσια και άλλες παρόμοιες περιοχές, να τους αποτριχώνουν, να τους «εξευτελίζουν», για να έχει πλάκα το επεισόδιο!

Τελικά οι εντολές από τους παραγωγούς είναι: "εξευτελίστε, εξευτελιστείτε, μαλιτραβηχτείτε, κλάψτε και δεν πειράζει έχουμε κολλύριο αν δεν σας βγαίνει, για να μην απολυθείτε". Είναι το παντεσπάνι αυτών των εκπομπών που μοσχοπουλάει και τους εξασφαλίζει την πολυπόθητη τηλεθέαση. Εκεί είναι που σου ρχεται να σπάσεις την τηλεόραση! Έλεος κύριοι καναλάρχες, λυπηθείτε μας! Θα τρώμε όλο το φαί μας!

Χρύσια Φιλίππου, Γ1

Όταν οι μαθητές σκηνοθετούν...

Οι σχέσεις των εφήβων με τους γονείς τους, ένα θέμα 'SOS' που απασχολεί κι επηρεάζει γονείς, μαθητές, ακόμη και τους καθηγητές ήταν το γενικότερο θέμα της ταινίας που (με αφορμή τη διδακτέα ύλη του μαθήματος της Οικιακής Οικονομίας), ετοίμασε μια ομάδα μαθητών του τμήματος Γ3 του σχολείου μας και θα παρουσιάσει σε γονείς και μαθητές της τρίτης τάξης στο τέλος της χρονιάς.

Οι μαθητές εργάστηκαν γι' αυτή την ταινία με την καθοδήγηση φυσικά και της καθηγήτριάς τους στο μάθημα της Οικιακής Οικονομίας, κ. Χρυστάλλας Λοΐζου. Συνδυάζοντας τις γνώσεις που απέκτησαν καθ' όλη τη διάρκεια του μαθήματος, με προσωπικές τους γνώσεις κι εμπειρίες, απέδωσαν με ρεαλιστικό και κάπως χιουμοριστικό τρόπο πραγματικά γεγονότα και καταστάσεις της ζωής.

Οι τρεις υποενότητες στις οποίες χωρίζεται η εργασία είναι οι εξής: α) Πώς η τηλεόραση και τα ηλεκτρονικά παιχνίδια επηρεάζουν τη ζωή των εφήβων, β) Η καταπίεση των παιδιών από τους γονείς τους, γ) Βία στην οικογένεια και αλκοολικοί γονείς. Οι μαθητές, υποκρινόμενοι τα μέλη οικογενειών παρου-

σίασαν τις πιο πάνω καταστάσεις όπως είναι πιθανό να συμβούν ή κι ακόμη, όπως έχουν συμβεί και στους ίδιους.

Με τις ερμηνείες, τους διαλόγους και τις κινήσεις τους, εμβάθυσαν στο κάθε πρόβλημα ξεχωριστά και παρουσίασαν τις αιτίες, και τις συνέπειές του. Στο τέλος φυσικά, δε λείπουν και τα παραλειπόμενα, που παρουσιάζουν όλες τις αποτυχημένες προσπάθειες και τα λάθη των μικρών ηθοποιών, μέχρι να καταλήξουν στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Με τον διαφορετικό κι ιδιαίτερο αυτό

τρόπο, οι μαθητές, όχι μόνο βοηθήθηκαν στο να μάθουν να συνεργάζονται μεταξύ τους, αλλά κι εμβάθυσαν στο θέμα των σχέσεων με τους γονείς τους, καθώς μπήκαν έστω και για λίγο στη θέση τους και είδαν τα πράγματα από άλλη οπτική γωνία.

Οι ηθοποιοί, σεναριογράφοι και σκηνοθέτες: Αργυρίδου Βάσια, Γρηγορίου Αφροδίτη, Καπλάνης Βασίλης, Καπλάνης Χάρης, Κοκονή Χριστίνα, Πασχαλίδης Γεώργιος, Γ3.

Αφροδίτη Γρηγορίου, Γ3

Συντυχάνουμε... κυπριακά!

Να και κάτι καλό στην κυπριακή τηλεόραση! Πολύ γέλιο, άφθονες ατάκες και πολλά απρόοπτα χαρακτηρίζουν το τηλεπαιχνίδι "Παίζουμε Κυπριακά". Τη διαφορά την κάνουν οι παρουσιαστές, με κυρίαρχο του παιχνιδιού τον πολυτάλαντο, όπως αποδείχθηκε τελικά, Γιάννη Τσιμισέλη! Το γλυκό δένει με τους καθαρόαιμους Κυπραίους που πάνε να διαγωνιστούν και τότε είναι που τα μαργαριτάρια και οι ατάκες πέφτουν βροχή! Καλό είναι να φοράμε και προστατευτικά κράνη!

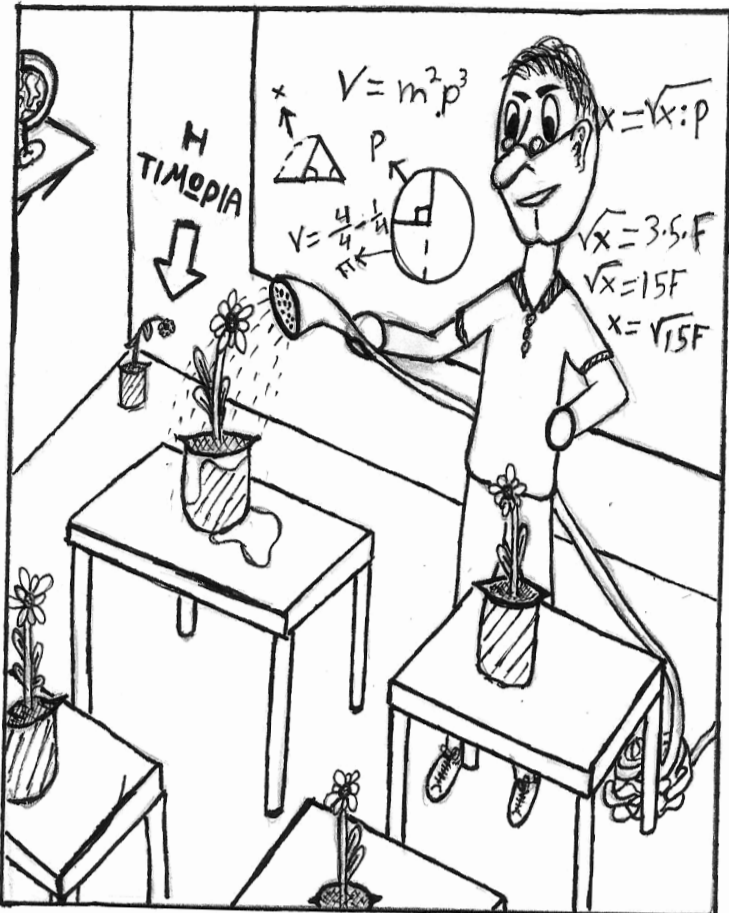
Απίστευτες είναι οι ονομασίες των ομάδων και για να πάρετε μια γεύση όσοι δεν ξέρετε διαβάστε παρακαλώ: "οι έλα μάννα μου", που μας παραπέμπει σε ιππόδρομο, "οι Α+ χάππαροι", "οι Αλμυροί" και πολλά άλλα περιεργα! Αξίζει να σημειώσουμε ότι "οι έλα μάννα μου", που τους είχα παρεξηγήσει, έκαναν τρεις συνεχόμενες νίκες! Άντε να τις εκατοστήσουν!

Πραγματικά αυτό το τηλεπαιχνίδι προκαλεί το γέλιο με το πηγαίο χιούμορ των παρευρισκομένων, αλλά ταυτόχρονα μας θυμίζει τις ρίζες μας και την πλούσια διάλεκτό μας, που έχει φθίνουσα πορεία τα τελευταία χρόνια.

Αξίζει να το δεις!

Ελένη Τομάζου, Α6

Τεστ κοπώσεως... στην εφηβεία!

Η τάξη τον 21^ο αιώνα
Κρίτωνας Βασιλείου, Γ7

Ελεύθερος χρόνος; Πού τον είδατε να μας πείτε και 'μας! Ανησυχητικά μας φάνηκαν τα αποτελέσματα μικρής έρευνας που κάναμε στο σχολικό μας χώρο σχετικά με τον ελεύθερο χρόνο των συμμαθητών μας. Ανύπαρκτος για τους περισσότερους! Έχει περάσει στις άγνωστες λέξεις για τους μαθητές. Ποιος φταίει; Σίγουρα όχι εμείς! Το μπαλάκι θα το σουτάρουμε στους καθηγητές μας και ακόμα πιο πάνω στο αρμόδιο Υπουργείο. Πώς γίνεται όλη την ώρα να μας μιλούν για τη χαρά της μάθησης, και την αξία του ελεύθερου χρόνου στα παιδιά και ταυτόχρονα να μας υποβάλλουν σε τεστ κοπώσεως και να μας κατακεραυνώνουν με ένα σωρό εργασίες και απανωτά διαγωνίσματα; Πόσο να αντέξει ο άμοιρος ο μαθητής; Απαράδεκτο, αλλά αληθινό!

Ξεχάσαμε να αναφέρουμε τα πολλά υποσχόμενα Νέα Αναλυτικά Προγράμματα, που θα μας ξελαφρώσουν από την πιεστική ύλη των μαθημάτων και θα μας κάνουν πολίτες με κριτική άποψη. Προς το παρόν τίποτα ενδιαφέρον δεν έχουμε προσέξει, αλλά αντίθετα έχουμε πέσει με τα μούτρα στις εφημερίδες, τα περιοδικά και το διαδίκτυο, για να βρούμε κείμενα σχετικά με το μάθημα της γλώσσας και παράλληλα να εντοπίζουμε πηγές επιπέδου πανεπιστημίου, για να διεκπεραιώσουμε έρευνες για το μάθημα της βιολογίας! Τα διαγωνίσματα δε, συμπληρώνουν πεντάδα κάθε βδομάδα! Πού να μας μείνει χρόνος για παιχνίδι και για συναντήσεις με τους φίλους μας! Η έρευνα έδειξε ότι όσο ελεύθερο χρόνο

έχουν τα παιδιά τον αφιερώνουν μπροστά στους υπολογιστές τους και ζουν έτσι μια εικονική πραγματικότητα. Οι επαφές με φίλους γίνονται πλέον σε online chatrooms και στο facebook! Μέχρι εκεί, γιατί ο χρόνος είναι χρήμα! Πού να τρέχουμε σε φίλους, αφού τα φροντιστήρια και οι έρευνες μας κατατρέχουν;

Ας μας βοηθήσει κάποιος να ζήσουμε την εφηβεία μας φυσιολογικά!

Στέφανος Χειλίδης
Κωνσταντίνος Βασιλείου
Άγγελος Βατυλιώτης
Αγγέλω Ατζαμιάν, Α6

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ ανεκτίμητης αξίας!

- **Μαθητής:** Γιατί κυρία την ωραία Ελένη να μην την λένε κούκλα Ελένη; Εγώ έτσι θα τη λέω από 'δω και πέρα!
(Αποφασίζομεν και ξεστομίζομεν!)
- **Καθηγήτρια:** Παιδιά, πού είναι ο Χρίστος;
Μαθητής: Κυρία, είναι απύσος!
(Δεν είναι δυνατόν να ακούνε καλά τα αυτιά μου!)
- **Καθηγητής:** Σήμερα είναι του Αγίου Νεκταρίου.
Μαθητής: Ξέρω, έχει και ένα φρούτο με το ίδιο όνομα, το νεκταρίνι!
(Μεγάλη η χάρη του!)
- **Καθηγήτρια:** Βρέστε λέξεις στα Νέα Ελληνικά που προέρχονται από τις λέξεις εκών και άκων.
Μαθητής: Ακόντιο, ακκονρτεόν...
(Φτάνει, όχι άλλες!)
- **Καθηγήτρια:** Πώς λέγεται η σύνδεση που έχει μόνο κόμματα;
Μαθητής: Μονοκόμματα!!!
- **Καθηγήτρια:** Να χαρακτηρίσετε τον Οδυσσέα μέσα από το απόσπασμα.
Μαθητής: Χτίστης, γι' αυτό είναι δύσκολη η ζωή του!
- **Μαθητής:** Κυρία, την Τετάρτη που μας έρχεται είναι η Τσικνοπέμπτη!
(Θα μας κυνηγήσουν...)
- **Μαθητής:** Κυρία, τα «τσιακκιστά» είναι δημοτικά τραγούδια;
- **Μαθητής** σε παραγωγή λόγου: ... οι άνθρωποι σε τριτοκοσμικές χώρες ζουν κάτω από ιθαγενείς συνθήκες ζωής..."
- **Καθηγητής:** Σε τι μετρούμε το μήκος του τραπεζιού;
Μαθητής: Σε λίτρα!!!
- **Καθηγητής:** Ποιοι συμμετείχαν στις διαδηλώσεις;
Μαθητής: Οι δολοφονημένοι!
(Τελικά οι ταινίες με τα ζόμπι και τους λυκάνθρωπους μας επηρεάζουν)
- **Καθηγήτρια:** ..." επώλησεν γαρ η γυνή τήν οικίαν."
Και τώρα η επίμαχη ερώτηση: Τι πώλησε, παιδιά, η γυνή;
Μαθητής: Επώλησε γαρ, δηλαδή γάρο!!!
- **Καθηγήτρια:** Λοιπόν, αν συνεχίσεις να μιλάς θα σε βγάλω έξω!
Μαθητής: Καλά εντάξει, αλλά εσύ κερνάς!
- **Καθηγήτρια:** «...ος έγγυος ευθύς εγενήθη...»
Μαθητής: μεταφράζει : ο οποίος εγεννήθηκε έγγυος!

